

DIAKONIA-AMMATTIKORKEAKOULUN
KANSAINVÄLISEN OPISKELIJAVAIHDON
KEHITTÄMINEN NEPALISSA JA VIETNAMISSA

Riikka Sirkiä

Miia Suilamo

Opinnäytetyö, syksy 2016

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Diak Etelä, Helsinki

Terveysalan koulutusohjelma

Sairaanhoidtaja/Sosionomi YAMK

Syrjäytymisvaarassa olevien

terveyden ja hyvinvoinnin edistäminen

TIIVISTELMÄ

Sirkiä, Riikka. Suilamo, Miia. Diakonia-ammattikorkeakoulun kansainvälisen opiskelijavaihdon kehittäminen Nepalissa ja Vietnämässä. Helsinki. Syksy 2016. 64 s, 3 liitettä. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Etelä Helsinki. Terveysalan koulutusohjelma, sosiaali- ja terveysalan ylempi-amk tutkinto, Syrjäytymisvaarassa olevien terveyden ja hyvinvoinnin edistäminen, sairaanhoitaja/sosionomi (YAMK)

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli edistää opiskelijoiden osaamisen karttumista kansainvälisessä opiskelijavaihdossa tarjoamalla tietoa kansainvälisen vaihdon kehittämiskohteista. Tarkoituksena on ollut erityisesti edistää yhteistyötä Diakonia-ammattikorkeakoulun ja sen Aasian maissa olevien kumppaniorganisaatioiden välillä.

Tutkimus toteutettiin laadullisena tutkimuksena. Aineisto kerättiin kahdessa vaiheessa. Ensimmäinen vaihe toteutettiin Suomessa kyselytutkimuksena. Kyselyssä selvitettiin Diakonia-ammattikorkeakoulun entisten opiskelijoiden kokemuksia työssäoppimisjaksosta kansainvälisessä vaihdossa Nepalissa ja Vietnämässä. Toisen vaiheen aikana toteutettiin kehittämispäivä Diakonia-ammattikorkeakoulun yhteistyökumppaneille Nepalissa sekä haastateltiin yhteistyökumppaneita Vietnämässä. Aineisto analysoitiin sisällönanalyysillä.

Opinnäytetyön tulokset osoittavat, että Diakonia-ammattikorkeakoulun ja Aasian maiden kumppaneiden yhteistyön kehittämisen kannalta tärkeimmät osa-alueet ovat toimijoiden yhteisten suunnitelmien, tavoitteiden ja toteutuksen selkeyttäminen sekä kansainvälisen valmennuksen kehittäminen.

Asiasanat: kansainvälinen opiskelijavaihto, kansainvälinen yhteistyö, kokemukset

ABSTRACT

Riikka Sirkiä, Miia Suilamo. Developing international student exchange of Diaconia University of Applied Sciences in Nepal and Vietnam. Helsinki. Autumn 2016, 64 p., 3 appendices. Language: Finnish. Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Promotion of the Health and Wellbeing of People in Danger of Marginalisation. Nurse (UAS master's degree), Master of Social Services (UAS master's degree).

This thesis focused on developing international student exchange of Diaconia University of Applied Sciences in Nepal and Vietnam. Especially the purpose was to improve co-operation between Diaconia University of Applied Sciences and its partners in Asia.

This research was executed as a qualitative study. The research material was collected in two phases. The first phase was executed as a survey in Finland. The survey reports former Diaconia University of Applied Sciences students' experiences of practical training in Nepal and Vietnam. During the second phase there was a learning cafe for the partners of Diaconia University of Applied Sciences in Nepal and interviews in Vietnam. The research material was analysed with content analysis.

The findings of this study indicate that the shared plans, goals and execution between Diaconia University of Applied Sciences and its partners in Asia must be clear. The research findings also indicate that Diaconia University of Applied Sciences must develop the content of international coaching.

Keywords: student exchange, international co-operation, experiences

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO.....	5
2 KANSAINVÄLINEN OPISKELIJAVAIHTO OSAAMISEN KARTUTTAMISEN VÄLINEENÄ.....	6
3 TOIMINTAYMPÄRISTÖN KUVAUS.....	11
4 OPINNÄYTETYÖN TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTEHTÄVÄT, TAVOITTEET JA TARKOITUS.....	13
5 KEHITTÄMIS- JA TUTKIMUSMENETELMÄT.....	14
5.1 Tutkimusaineiston keruun menetelmät.....	19
5.2 Kehittämistyön aineiston hankintamenetelmät.....	21
5.3 Kehittämistyön prosessin kuvaus.....	22
5.4 Aineiston analyysi.....	27
6 TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTULOKSET.....	31
6.1 Kyselytutkimuksen tulokset.....	31
6.2 Kehittämistyö.....	36
7 TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTULOSTEN TARKASTELU JA POHDINTA.....	44
LÄHTEET.....	52
LIITTEET.....	56
Liite 1: Webropol-kysely.....	56
Liite 2: Tutkimuksia kansainvälisestä vaihto-opiskelusta.....	60
Liite 3: Kutsu kehittämispäivään.....	64

1 JOHDANTO

Korkeakoulututkinnon suorittaminen Suomessa mahdollistaa työskentelyn kansainvälisessä ympäristössä, ja kansainvälistyminen kuuluu Suomen tiede- ja korkeakoulupolitiikan päätavoitteisiin. Suomessa korkeakoulutukseen sekä tutkimus- ja kehitystoimintaan on panostettu pitkäjänteisesti. Tämä näkyy mm. tutkimusintensiteetissä, sekä korkeakoulutuksen kansainvälistymisen nopeassa vauhdissa. Viime vuosikymmenten aikana suurimpia muutoksia ovat korkeakoulusektorin nopea kasvaminen, korkeakoulujärjestelmien integraatio sekä korkeakoulutuksen muotojen lisääntyminen. Vaatimus kansainvälisyydestä koskettaa lähes kaikkia korkeakoulujen toimintoja. Sen hyötyjä voidaan tarkastella niin yksilön kuin yhteiskunnankin kannalta. (Opetusministeriö i.a. 2009.)

Diakonia-ammattikorkeakoulun (Diak) historiaan on aina liittynyt vahvasti kansainvälisyys. Korkeakoulu tarjoaa mahdollisuuden kansainväliseen opiskelijavaihtoon kaikille opiskelijoilleen. Tämä tarkoittaa opiskelua tai harjoittelua ulkomaisessa yhteistyökorkeakoulussa tai muussa organisaatiossa. (Diakonia-ammattikorkeakoulu i.a. 2016.)

Tämän opinnäytetyön tutkimuksellinen luonne oli kvalitatiivinen. Opinnäytetyön tavoitteena oli parantaa jo olemassa olevaa yhteistyötä Diak:n ja Aasian maiden yhteistyökumppaneiden välillä. Osana aineistonkeruuta oli tarkoitus järjestää samankaltaiset kehittämispäivät Nepalissa ja Vietnamin. Vietnamin kehittämispäivä ei toteutunut. Toteutumattoman kehittämispäivän sijaan yhteistyökumppaneita sekä opiskelijoita haastateltiin tutkimusaineiston saamiseksi.

2 KANSAINVÄLINEN OPISKELIJAVAIHTO OSAAMISEN KARTUTTAMISEN VÄLINEENÄ

Kehittämistyötämme varten toteutimme kuvailevan kirjallisuuskatsauksen, joka kohdistui keskeisiin kansainvälisiin ja kansallisiin tietokantoihin ja lähdeaineistoihin. Esittelemme katsauksen tekemisen tarkemmin kappaleessa 5.1 Tutkimusaineiston keruun menetelmät, kirjallisuuskatsauksen muodostuminen.

Opiskelijavaihdon positiivisia ja negatiivisia vaikutuksia opiskeluun ja henkilökohtaiseen kasvuun on tutkittu useammassa eri tutkimuksessa. Esimerkiksi Koskinen (2003, 99) sekä Koistinen (2002, 157) ovat tutkimuksissaan todenneet vaihdon positiivisina vaikutuksina mm. kielitaidon kohentumisen ja vieraan kulttuurin tietämyksen. Opiskelijavaihdossa opiskelu ei useinkaan ole pääasia. Tietynasteinen rentous ja vapaus määrittävät opiskelua vaihtokohteissa enemmän kuin opiskelua kotimaassa.

Kansainvälisestä opiskelusta ja kansainvälisestä opiskelijavaihdosta tehtyjen tutkimusten perusteella voidaan todeta opiskelijavaihdon olevan siis hyödyllinen monella osa-alueella: Itsetuntemuksen kehittyminen, ammatillinen kehittyminen, kielitaidon karttuminen sekä kulttuuritietämyksen kehittyminen. (mm. Koskinen & Tossavainen 2003a, 374–376; Ruddock 2007, 364.)

Myös Garamin (2000, 83–86) mukaan opiskelijavaihdosta saadut kulttuuriset ja henkilökohtaiset hyödyt menevät jopa akateemisten hyötyjen edelle. Vaihtoaika koetaan usein onnistuneena siitä huolimatta, kuinka itse opinnot ovat sujuneet ulkomailla.

Kuten useissa aiemmin esitellyissä tutkimuksissa, myös Garamin (2000, 85) tutkimuksesta tulee selvästi esiin kolme vastauksissa eniten esiintynyttä opiskelijavaihdon kautta saatua valmiutta; kielitaito, ongelmanratkaisu- ja selviytymistaidot sekä sosiaaliset taidot.

Koskinen (2003, 105) sai selville tutkimuksessaan opiskelijavaihdon hyötyjä olevan mm. henkilökohtainen- ja ammatillinen kasvu. Tutkimuksesta kävi ilmi, että opiskelijavaihdon tarkoituksena on myös laajentaa kansainvälistä näkemystä ja ymmärrystä.

Itsetuntemuksen kehittyminen

Useissa eri tutkimuksissa, mm. Bohman & Borglin(2013), Ruddock (2007), Dedee & Stewart(2003), on todettu, että opiskelijavaihdosta saatava hyöty opiskelijalle on vääjäämättä paitsi kulttuurista ja ammatillista myös henkilökohtaista. Vaihtokokemus vaikuttaa persoonan kehittymiseen sekä opiskelijan kypsyyteen positiivisesti.

Itseluottamus lisääntyy, koska opiskelija saa kokemuksen vieraassa ympäristössä pärjäämisestä. Uskallus tarttua uusiin haasteisiin kasvaa. Opiskelijavaihto antaa mahdollisuuden kokeilla itsenäistä elämää kaukana kotoa. Kansainvälinen tietämys lisääntyy ja maailmankuva laajenee. Suhtautuminen omaan kotimaahan muuttuu.

Vaihto-opiskelijoiden arvomaailma muuttui vaihtoajan kuluessa. Yhteiskuntaluokkien eriarvoisuus ja köyhyys vaikuttivat opiskelijoihin voimakkaasti. Koistinen (2002, 9) kuvaa selkeästi tutkimuksessaan opiskelijan käymän itsetuntemuksen ja henkilökohtaisen kasvun prosessin: Opiskelijavaihto alkaa epävarmuudesta, hämmennyksestä sekä turhautumisesta. Se jatkuu oivaltamiseen, ja lopulta ymmärtämiseen.

Ammatillinen kehittyminen

Sosiaali- ja terveysalalla on välillä vaikeaa erottaa ammatillinen ja henkilökohtainen kasvu, koska näillä aloilla yhtenä työvälteenä on oma persoona. Kaikissa käyttämässämme tutkimuksissa mainittiin opiskelijavaihdon tärkeimmiksi hyödyiksi henkilökohtainen- ja ammatillinen kasvu.

Vaihdossa olleet opiskelijat oppivat suhtautumaan kriittisesti erilaisiin terveyden- ja sosiaalihuollon järjestelmiin. Kulttuurinen hoitotyö ja erilaiset menetelmät tulivat tutuiksi. Hoitotyön vaihto-opiskelijoiden ymmärrys hoitotyötä kohtaan syveni vaihdon aikana.

He joutuivat miettimään kotimaassaan pitämiään itsestäänselvyyksiä uudesta näkökulmasta.

Vaihdossa olleet opiskelijat saivat varmuutta toimia uusissa työympäristöissä. Monikulttuurisuuden ymmärtäminen omassa työssä lisääntyi huomattavasti. Ulkopuolisuuden tunne tuli tutuksi vaihtokohteessa. Näin opiskelija osaa asettua paremmin vieraasta kulttuurista tulevien asiakkaidensa asemaan. Hän ymmärtää miltä tuntuu yrittää kommunikoida ja toimia vieraassa ympäristössä ja kulttuurissa.

Kielitaito

Kansainvälisen opiskelijavaihdon tuottamasta hyödystä puhuttaessa usein ensimmäisenä tulee mieleen kielitaidon karttuminen. Muun muassa Garamin(2000) sekä Novak, Slatinsek & Devetakin (2013) mukaan kansainvälisellä opiskelulla onkin erityisesti vaikutusta kielitaidon ja kommunikaatiotaitojen kehittymiseen. Opiskelijavaihdon aikana opiskelija on usein pakotettu käyttämään vierasta kieltä. Moni opiskelija lähtee opiskelijavaihtoon yhtenä vaikuttimenaan kielen oppiminen sekä saadakseen varmuutta toimia vieraalla kielellä. Kielitaito kehittyi ulkomailla oleskelun aikana monipuolisesti sekä puheen että puheenymmärtämisen osa-alueilla. Kielellisen osaamisen lisäksi myös rohkeus käyttää vierasta kieltä karttui. Opiskelijavaihtoon lähtevillä opiskelijoilla juuri kielitaidon kohentaminen on erityisen tärkeä lähtöön vaikuttava asia.

Kielitaidon tarve opiskelijavaihdossa on hyvä ottaa huomioon myös lähettävän tahon osalta. Näin varmistetaan opiskelijavaihdon aikana saatu kokonaisvaltainen oppiminen ja kehittyminen. Koskinen (2003, 99) totesi tutkiessaan sairaanhoitajaopiskelijoiden vaihtoaikaa ulkomailla, että asiakkaan kanssa kasvokkain tapahtuva kanssakäyminen voi usein olla hankalaa juuri kielellisten ja kulttuurillisten ongelmien takia. Kielelliset ongelmat olivat myös yhtenä vaikuttimena koti-ikävänsyntyyn opiskelijavaihdon aikana.

Kulttuuritietämys

Kulttuuritietämyksen kasvaminen on yksi keskeisimpiä kansainvälisen vaihdon hyötyjä opiskelijalle. Kulttuurierojen tunnistaminen, eri kulttuurien arvostus ja monikulttuurisen työtteen kehittyminen ovat kansainvälisen vaihdon konkreettisia taitoja, joita opiskelija saavuttaa vaihtonsa aikana. Kaikkien tarkasteltujen tutkimusten tulokset osoittivat, että kulttuuritietämys kasvoi huomattavasti enemmän vaihdossa olleilla opiskelijoilla kuin kotimaassa monikulttuurisuutta opiskelleilla. Myös vaihtojakson pituus vaikutti kulttuuritietämyksen lisääntymiseen. Mitä pidempi jakso oli sen enemmän kehitystä tapahtui.

Oli vaihdon kohdemaana mikä hyvänsä, opiskelijat kokevat aluksi kulttuurishokin. Sopeuduttuaan opiskelijoiden kulttuurinen tietämys kasvaa ja positiivinen asenne ja arvostus kohdemaata kohtaan lisääntyvät. Opiskelijat mainitsivat päiväkirjoissaan alkaneensa ymmärtää kulttuurin ja historian merkitystä omalle toiminnalleen. He halusivat myös tutustua transkulttuurisen hoitotyön teoriaan. (Koistinen 2002, 57–62.) Kulttuurishokin aiheuttamista ongelmista ja shokista selviytymisestä raportoivat myös Ruddock ja Turner (2007, 361–369). Heidän mukaansa kulttuurinen asiantuntemus kehittyi vaikeuksien voittamisen jälkeen uusien näkökulmien ja suvaitsevaisuuden lisääntymisellä.

Koskisen ja Tossavaisen(2003) mukaan kävi ilmi, miten opiskelijoiden innostus ja halu monikulttuuriseen hoitotyöhön kasvoi kansainvälisen vaihdon aikana. Opiskelijat halusivat hyödyntää tietämystään palattuaan kotimaahansa. Vaihtokokemus ei ole pelkästään oppimista uusista kulttuureista, vaan se lisää tietoutta myös omasta kulttuuritaustasta ja käytännöistä, jotka muovaavat omaa maailmankuvaa.

Kansainväliseen opiskeluun liittyvät ongelmat

Koska opinnäytetyömme käsittelee Diak:n sekä vaihtokohteiden yhteistyön kehittämistä, seuraavat aiemmissa tutkimuksissa ilmenneet vaihto-opiskelun ongelmat olivat mielestämme hyödyllistä ottaa esiin ajatellen omaa tutkimustamme.

Kaikista tarkastelemistamme tutkimuksista kävi ilmi, että opiskelijavaihdossa on paljon kuormittavia tekijöitä. Yksi näistä tekijöistä on käytännön harjoittelun ohjauksessa ilmenneet puutteet. Tutkimuksissa kävi ilmi myös vaihdon suunnittelussa ja järjestämisessä koetut ongelmat. Oppilaitoksesta saatua tukea, ohjausta eikä ennakkotiedon määrää nähty riittäväksi. Vaihtokohteen ja oppilaitoksen välisessä vuorovaikutuksessa koettiin olevan jonkin verran puutteita. Kohdemaan oppilaitos jossa opiskelijavaihto suoritettiin, ja erityisesti opiskelijoiden, ohjaajat kaipasivat lisää tietoa opiskelijoista ja heidän opinnoistaan. Opiskeluvaihtoaikaa sävytti joskus myös yksinäisyys ja koti-ikävä (Koskinen 2003, 2).

Kuten useissa muissakin tutkimuksissa, myös Garam (2000, 51) toteaa yleisimmäksi opiskelijavaihtoaikaa häirinneeksi tekijäksi aikaa vievät käytännön järjestelyt. Vaihdossa olleille opiskelijoille stressiä ja turhautumista aiheuttivat mm. opiskelijavaihdon huono suunnittelu sekä huono yhteydenpito kotimaan ja kohdemaan organisaation välillä. Vaihtojakson liian lyhyt kesto ei palvellut syvempää oppimista eikä kulttuurin tuntemusta. Lisää tietoa kaivattiin vaihto-opiskelun järjestämisestä sekä kohdemaan kulttuurista ja yhteiskuntarakenteesta. Vaihdon asetettuja tavoitteita ei useinkaan pystytty toteuttamaan. Tämä johtui kohdemaan ja harjoittelupaikan erilaisuudesta suhteessa kotimaahan. (Koskinen & Tossavainen 2003d, 11–14.)

Jatkuva vuorovaikutus ja kanssakäyminen ihmisten kanssa ovat vaativia tehtäviä kenelle tahansa, erityisesti jatkuva vieraalla kielellä toimiminen vieraan kulttuurin edustajien kanssa. Koskisen (2003, 2) mukaan yksi kulttuurishokin lisäksi opiskelijavaihtoaikaa negatiivisesti sävyttävä asia onkin juuri jatkuva kanssakäyminen ja vuorovaikutuksessa oleminen vieraalla kielellä.

Koistisen (2002, 82) tutkimuksessa kävi selkeästi ilmi, että opiskelijavaihdon onnistumisen edellytyksenä oli hyvä ohjaussuhde. Jos ohjaussuhdetta ei ollut lainkaan, tai sitä ei ollut riittävästi, opiskelijan oli vaikea oppia uutta tai sopeutua uuteen ympäristöön.

3 TOIMINTAYMPÄRISTÖN KUVAUS

Diak toteuttaa kansainvälistä yhteistyötään useiden pitkä-aikaisten kansainvälisten yhteistyökumppaneiden kanssa Euroopassa, Afrikassa ja Aasiassa.

Ammattikorkeakoulun kansainvälinen toiminta pitää sisällään opiskelijoiden, opettajien ja hallintohenkilöstön liikkuvuustoimintoja sekä tutkimus- ja kehittämishankkeita. Myös kansainvälisissä verkostoissa mukana oleminen on osa Diak:n kansainvälistä toimintaa. (Diakonia-ammattikorkeakoulu 2016.)

Diak:n Aasian maiden koordinaattorin, lehtori Sami Kivelän mukaan Nepalissa ja Vietnamissa oli yhteensä 29 vaihto-opiskelijaa lukuvuosina 2015 - 2016.

Nepalin yhteistyökumppaneita ovat yliopistojen ja sairaalan lisäksi erilaiset kansalaisjärjestöt sekä kansainväliset järjestöt (Taulukko 1). Nepalissa toimii Diak:n paikallinen maakoordinaattori Sailo Pradhan.

Taulukko 1. Diak:n yhteistyökumppanit Nepalissa

Finnish Evangelical-Lutheran Mission (FELM)	Suomalaisvetoinen lähetyssseura, työskentelee lasten oikeuksien puolesta sekä lapsityövoiman käytön lopettamiseksi
St. Xavier's College	Yhteistyökorkeakoulu
Lalitpur Nursing Campus	Korkeakoulu sairaanhoitajaopiskelijoille
Child Workers in Nepal Concerned Centre (CWIN)	Työskentelee katulasten kanssa. Tukee lapsityöläisiä ja väkivallan uhreja.
Sanga Sangai	Pieni järjestö, joka järjestää koulunomaista vapaaehtoista päiväohjelmaa köyhien perheiden lapsille

Richmond Fellowship	Päihdekuntoutuskeskus, joka toimii yhteisöhoitomallin mukaan
Dristi Nepal	Päihdekuntoutuskeskus sekä päiväkeskus huumeidenkäyttäjänaisille sekä heidän lapsilleen.
Amici dei Bambini	Italialaisvetoinen järjestö, joka työskentelee lasten oikeuksien puolesta.
Lutheran World Federation Nepal	Kristillinen järjestö, joka työskentelee kestävän kehityksen teemoilla, katastrofien riskien hallinnassa ja pelastustoimissa.
Women for Human Rights (WHR)	Järjestö, joka ajaa naisten oikeuksia, työskentelee erityisesti leskinaisten parissa.
Early Childhood Education Centre	Koulu, joka työskentelee lasten oikeuksien puolesta. Varhaislapsuuden tukeminen tärkeää.
Scheer Memorial Hospital	Sairaala

Vietnamin yhteistyökumppanina toimii Huen yliopisto. Yliopisto järjestää suomalaisille opiskelijavaihtoon tuleville opiskelijoille opetuksen lisäksi harjoittelupaikat omien kontaktiensa kautta. Sosiaaalialalla näitä kontakteja ovat paikalliset sosiaaalialan järjestöt. Terveysalan opiskelijat suorittavat harjoittelunsa pääasiassa Huen yliopistollisessa sairaalassa.

4 OPINNÄYTETYÖN TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTEHTÄVÄT, TAVOITTEET JA TARKOITUS

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on edistää opiskelijoiden osaamisen karttumista kansainvälisessä opiskelijavaihdossa tarjoamalla tietoa kansainvälisen vaihdon kehittämiskohteista. Tarkoituksena on erityisesti edistää yhteistyötä Diak:n ja sen Aasian maiden kumppaniorganisaatioiden välillä.

Opinnäytetyömme tutkimus- ja kehittämistehtäviksi muodostuivat:

Kirjallisuushaun avulla pyritään selvittämään miten kansainvälisessä opiskelijavaihdossa olleiden opiskelijoiden kokemuksia on aiemmin tutkittu?

Kyselytutkimuksen avulla selvitetään millaisia kokemuksia Diak:n opiskelijoilla on opiskelijavaihdosta Aasian maissa?

Kenttätutkimuksen avulla selvitetään miten yhteistyötä Diak:n ja Aasian maiden yhteistyökumppaneiden välillä voidaan jatkossa kehittää?

5 KEHITTÄMIS- JA TUTKIMUSMENETELMÄT

Kysely

Kyselylomake on yksi vanhimmista aineistonkeruumenetelmistä. Kysely ei tarkoita pelkästään paperista lomaketta, joka täytetään ja palautetaan tutkijalle. Kysely voi olla myös esimerkiksi internetkysely. Kyselyn muoto määräytyy tarkoituksen ja kohderyhmän mukaan. Aineistoa voidaan kerätä yksittäisiltä henkilöiltä esimerkiksi postikyselyllä tai vaikka kokonaisilta opiskelijaryhmiltä luokissa. Kyselyssä voidaan käyttää myös ryhmävastaamista. Tätä vaihtoehtoa käytetään harvoin määrällisissä tutkimuksissa. (Aaltonen & Valli 2010, 103–104.)

Kysymykset luovat perustan aineistonkeruun onnistumiselle. Tästä syystä kysymykset tulee laatia huolellisesti. Kysymysten väärä muotoilu aiheuttaa eniten virheitä tutkimustuloksiin. Jos vastaaja ymmärtää kysymyksen eri tavalla kuin tutkija on tarkoittanut, tulokset ovat virheellisiä. Sanamuodot pitää olla tarkasti harkittuja. Niiden pitää olla yksiselitteisiä, tarkkoja eikä niissä voi olla tulkinnanvaraa. Vasta kun tutkimuskysymykset ovat selvillä, kannattaa laatia kysymykset. Näin saadaan tarkkoja kysymyksiä, jotka vastaavat mahdollisimman tarkkaan tutkimusongelmaan. (Aaltonen & Valli 2010, 103–104.)

Kyselylomake pidetään mahdollisimman lyhyenä ja yksinkertaisena, jotta vastaajat saadaan motivoitua vastaamaan siihen. Kyselylomake aloitetaan yleensä vastaajaa koskevilla tiedoilla. Näitä kysymyksiä laatiessa tulee miettiä tarkkaan mitä tietoja oikeasti tarvitaan. Tavallisesti kysytään mm. ikää, sukupuolta, koulutusta ja ammattia. Varsinainen kysely voidaan toteuttaa seuraavia vastausasteikkoja käyttäen: nominaali-, järjestys- tai likertasteikko. Myös avoimia kysymyksiä voidaan käyttää. (Aaltonen & Valli 2010, 103–104.)

Esitutkimus antaa jonkinlaista tietoa onko kysely toimiva. Ei kannata kuitenkaan sekoittaa esitutkimuksen vastauksia varsinaiseen tutkimusmateriaaliin, jollei esitutkimuksen vastaajajoukko ole sama kuin itse tutkimuksessa. (Virtuaaliammattikorkeakoulu i.a 2007.)

Internet-kyselyt ovat nykypäivänä suosittuja mm. niiden taloudellisuuden vuoksi. Sähköiset aineistot on myös helppo työstää, tutkijan ei tarvitse tehdä aineiston syöttöä. Tämä poistaa mahdolliset virheet, joita tutkija voi tehdä syöttäessään tietoja. Internet-kyselyissä ei ole mahdollista jättää vastaamatta osaan kysymyksistä. Vastaajan on vastattava jokaiseen kysymykseen, jotta pääsee eteenpäin kyselyssä. (Aaltola & Valli 2010, 113.)

Havainnointi

Havainnointia voi käyttää tutkimuksen aineistonkeruumenetelmänä kahdella tavalla. Havainnoinnin kohde voi olla tietoinen tehtävästä havainnoinnista, tai sitten ei. Havainnoinnissa tarkkaillaan joko verbaalista ilmaisua tai käyttäytymistä, tai molempia näistä. Havainnointi voi olla hyvin strukturoitua tai sitten se voi olla erittäin vapaamuotoista. Esimerkiksi haastattelun yhteydessä tehtävä havainnointi saattaa olla hyvinkin vapaata. Monia tiedonkeruutapoja voi käyttää rinnakkain. Havainnointi on usein yksi tiedonkeruun menetelmä muiden rinnalla. Havainnoinnista tekee haastavan tutkijalle se, että tapahtumat ovat ainutkertaisia. On mahdotonta palata havainnoitavaan tapahtumaan, koska se on jo ohi. Tällöin on erittäin tärkeää tallettaa havainnot tarkasti. Havainnointi koskee siis aina vain nykyisyyttä. (Hirsijärvi & Hurme 2014, 37–38.)

Havainnointi liitetään usein arkielämässä osallistumiseen. Tutkimusta tehdessäkin tutkija osallistuu tavalla tai toisella havainnoidessaan tutkimuskohdetta. Tutkijan oma persoona on tärkeässä roolissa havainnoinnissa. Pääsääntöisesti tutkijan pitäisi pysyä omana itsenään, ei muutta itseään tutkittavien mukaan. Toisaalta ei pidä myöskään korostaa erilaisuuttaan. Vuorovaikutuksen tulee olla sujuvaa ja luontevaa, muttei kuitenkaan teennäistä eikä mielistelevää. Tutkijan on hyvä miettiä hahmoaan sen kautta, miten

arkielämässä on vuorovaikutuksessa esimerkiksi ystävien ja perheen kanssa. Tutkijan roolissa tehdään tutkimukseen liittyen täsmennyksiä, tehdään muistiinpanoja, analysoidaan ja tehdään johtopäätöksiä. Näin ollen on siis kuitenkin erotettava kaksi roolia, ihminen ja tutkija. (Aaltola & Valli 2010, 154–156.)

Havainnointi on menetelmä jossa päätetään etukäteen mitä havainnoidaan. Havainnoinnissa tutkimuspäiväkirja on merkittävässä osassa. Havainnot tehdään päiväkirjaan mahdollisimman tarkasti. Aineistoa analysoidaan koko ajan. Tutkija käy päiväkirjan aineistoa läpi säännöllisesti ja tekee siitä itsellensä yhteenvedon. Aineiston keruu ja analyysi tehdään yhtä aikaa kun on kyse laadullisesta tutkimuksesta. Jollei aineistoa analysoida koko ajan, on vaarana liian iso ja hallitsematon aineisto. Päiväkirjassa näkyy havainnointi, jota tehdään koko ajan, huomaamatta. (Kananen 2012, 97.)

On tärkeää, että muistiinpanoissa pidetään erillään kontekstietoa vuorovaikutukseen tai muuhun suoraan informaatioon liittyvästä tiedosta. Tällöin analyysivaihe on helpompi. (Aaltola & Valli 2010, 164–167.)

Osallistava toimintatutkimus (participatory action research)

Toimintatutkimus tuottaa uutta tietoa. Työ tapahtuu yhteisössä, jossa kehitetään vaihtoehtoja ongelmien ratkaisuksi ja tavoitteiden saavuttamiseksi. (Anttila 2006, 445.) Työelämän kehittämistutkimuksessa toimintatutkimusta käytetään paljon. Tässä tutkimusmallissa tekijä on itse aktiivinen osallistuja, ei pelkästään tutkimuksen tekijä. (McNiff & Whitehead 2009, 8.)

Osallistaminen on erittäin toimiva ja hyödyllinen tapa kehittämistyössä. Osallistamisessa on tärkeää, että kaikki osallistuvat jo suunnitteluun ja sitä kautta päätöksentekoon heti alusta asti. Näin ollen jokaisen tietotaito tulee käyttöön jo alussa. Tämä korostaa kaikkien toimijoiden tasapuolista osallistumista. Kaikki kehittävät samaa kohdetta, mutta tekevät sen omista lähtökohdistaan. (Toikko & Rantanen 2009, 89–91.)

Osallistavassa tutkimuksessa osallistujien roolit eivät ole sidottuja samaan rooliin. Näin ollen kaikkien asiantuntemus tulee käyttöön (Hyväri 2014, 188.)

Osallistava toimintatutkimus yhdistää kokemuksellisen ja tutkitun tiedon kehittämistyössä. Osallistavan toimintatutkimuksen tunnusmerkkejä ovat osallistuminen, oppiminen, tutkimus ja sosiaalinen toiminta. Tutkijan rooli on tiedon kokoajana, tukena ja "puheenjohtajana". (Turunen ym. 2008, 409–412.)

Toimintatutkimuksen tarkoitus on saada aikaan muutos. Tälle tutkimusmuodolle ei riitä pelkästään toteaminen vaan tavoitteena on kehittäminen ja muutoksen toteuttaminen. Muutoksen aikaansaaminen on haasteellista, koska tällöin tutkijan on ymmärrettävä muutoksen syy-seuraussuhde. Pelkkä ymmärtäminen ei kuitenkaan riitä vaan intervention avulla tehdään myös muutos. Toimintatutkimuksen tarkoitus on saada ihmiset mukaan toteuttamaan muutosta.

Toimintatutkimus jaetaan vaiheisiin, jotka ovat toiminnan suunnittelu ja tavoitteiden asettelu, toiminta, arviointi ja seuranta. (Kananen 2012, 37–39.)

Learning Cafe (Oppimiskahvila)

Oppimiskahvilassa on tarkoituksena saada isompi verkosto toimimaan ja kehittämään toimintaa pienissä ryhmissä. Ryhmä jaetaan pienempiin ryhmiin, joissa he käsittelevät ennalta määriteltyjä aiheita. Jokainen ryhmä käy kaikki annetut aiheet läpi.

Oppimiskahvilasta vastaavat pitävät huolen, että ryhmät vaihtavat aihetta esimerkiksi 20 minuutin välein. Näin ollen kaikilla on sama aika käytettävänä jokaiseen aiheeseen. Tämä menetelmä auttaa sellaisia osallistujia, jotka ovat varovaisempia keskustelijoita. Menetelmä tarjoaa mahdollisuuden löytää ratkaisuja hankaliin aiheisiin sekä yhteisten periaatteiden ja ajatusten löytymiseen. Ajatuksia vaihdetaan ja niitä reflektoidaan yhdessä ryhmänä. (Verkostojohtamisen opas, 2016.)

Menetelmässä jaetaan kokemuksia ja ideoita, jolloin tapahtuu uuden oppimista.

Oppimiskahvilan tarkoituksena on tunnistaa ongelma ja kehittää tälle ratkaisukeinoja. (Mantere 2013.)

Haastattelu

Haastattelu voi muistuttaa tavallista spontaania keskustelua. Erona kuitenkin on se, että haastattelulla pyritään johonkin lopputulokseen. Haastattelija ohjaa haastattelua päästäkseen asettamaansa päämäärään. Tutkimushaastattelua ohjaa aina tutkimuksen tavoite. Haastattelija tekee tilanteesta muistiinpanoja, jolloin spontaani keskustelu muuttuu haastatteluksi. Haastattelija aloittaa tilaisuuden kertomalla haastattelun kulusta, tutkimuksesta ja sen tavoitteista. Haastattelun lopettaminen tehdään myös suunnitellusti. Siinä sovitaan myös jatkosta. Vaikka haastattelu olisi kuinka tarkkaan suunniteltu ja tarkkarajainen, se on silti aina vuorovaikutustilanne. Tämä tarkoittaa sitä, että molempien osapuolten tuottama materiaali on otettava huomioon. Usein haastattelijan tuotokset eivät näy lopullisessa materiaalissa. Toisaalta tässä kohtaa on otettava huomioon haastattelijan neutraalius. Haastattelijan persoonan pitäisi olla selkeästi vähemmän esillä kuin haastateltavan. (Ruusuvuori & Tiittula 2005, 22–45.)

Teemahaastattelua käytetään kun kerätään ihmisten kokemuksia, mielipiteitä ja ajatuksia ennalta sovitusta teemoista. Teemahaastattelua voidaan käyttää esimerkiksi ongelman määrittelyssä, vaikuttavuuden arvioinnissa ja tulosten arvioinnissa. Haastattelu voidaan tehdä ryhmä- tai yksilöhaastatteluna. Ryhmähaastattelussa saadaan samaan aikaan enemmän tietoa. Toisaalta ryhmän vaikutus vastauksiin pitää ottaa huomioon. Kaikkien mielipiteet ja ajatukset tulee huomioida tasapuolisesti. Yksilöhaastatteluissa tulee aina tarkempaa ja luotettavampaa tietoa. (Kananen 2012, 99–106.)

Haastateltavat tulee valita niin, että he liittyvät tutkittavaan aiheeseen. Laadullisen tutkimuksen tekijän on vaikea määrittellä etukäteen haastateltavien määrää. On tärkeää, että haastateltavia on niin paljon, että vastaukset alkavat toistaa itseään. Aineiston analysointi koko prosessin ajan on tärkeää. Tällöin tiedetään, milloin otanta aiheesta on tarpeeksi kattava. (Kananen 2012, 99–106.)

Teemojen valinta tehdään huolellisesti. On tärkeää, että saadaan katettua koko ilmiö mahdollisimman tarkasti. Haastattelu etenee yleisestä yksityiseen. Alussa ei mennä

yksityiskohtiin, koska tällöin saattaa jäädä yleisiä asioita huomioimatta. Teemahaastattelu toteutetaan sanallisesti, kasvokkain ja teknisiä apuvälineitä käyttäen. Haastattelussa käytetään strukturoituja ja avoimia teemoja. Strukturoiduilla teemoilla saadaan suppeampaa tietoa kuin avoimilla kysymyksillä. Avoimiin kysymyksiin ei voi vastata yhdellä sanalla. Näin ollen ne tuottavat enemmän tietoa. (Kananen 2012, 99–106.)

5.1 Tutkimusaineiston keruun menetelmät

Tutkimusaineisto kerättiin tekemällä kuvaileva kirjallisuuskatsaus, josta saimme teoreettisen viitekehyksen kehittämistyöllemme. Kirjallisuuskatsauksen tarkoituksena on käydä läpi jo tehtyä tutkimusta, jonka pohjalta kootaan yhteen tutkimusten tuloksia. Kirjallisuuskatsauksen tavoitteena on luoda kokonaiskuva jostain aihepiiristä. (Salminen 2011.)

Tämä kirjallisuuskatsaus on kohdistettu katsaus (Scoping review). Tarkoituksena on ymmärtää aihetta sekä tutkia sen monimuotoisuutta. Tutkimuskysymyksemme muodostuivat osittain tutkimusprosessin edetessä, mikä on hyvin tyypillistä kohdistetulle katsaukselle. Yleisellä tasolla kohdistettu katsaus pyrkii kartoittamaan nopeasti tutkimusten käsitteet, lähteet sekä saatavilla olevan aineistotyypin. (Arksey & O`Malley 2005, 19–32.)

Kohdistetun katsauksen käytölle kirjallisuustutkimuksessa voidaan määrittää ainakin neljä syytä:

1. Olemassa olevan tutkimuksen laajuuden, luonteen ja valikoiman kartoittaminen laajasti ja nopeasti.
2. Määrittää koko kirjallisuuskatsauksen arvo; onko kirjallisuuskatsauksen tekeminen toteuttamiskelpoinen ja aiheellinen?
3. Referoida ja tehdä yhteenveto tutkimuksen tuloksista. Tämän kaltainen kohdistettu tutkimus voi kuvata enemmän yksityiskohtia tutkimustuloksissa ja valikoimaa tutkimuksissa.

4. Kohdistettu tutkimus tunnistaa helposti jo olemassa olevan tutkimuksen aukot, mikäli tutkimusmateriaali on tarpeeksi laadukas. (Arksey & O`Malley 2005, 19–32.)

Kirjallisuuskatsauksen muodostuminen

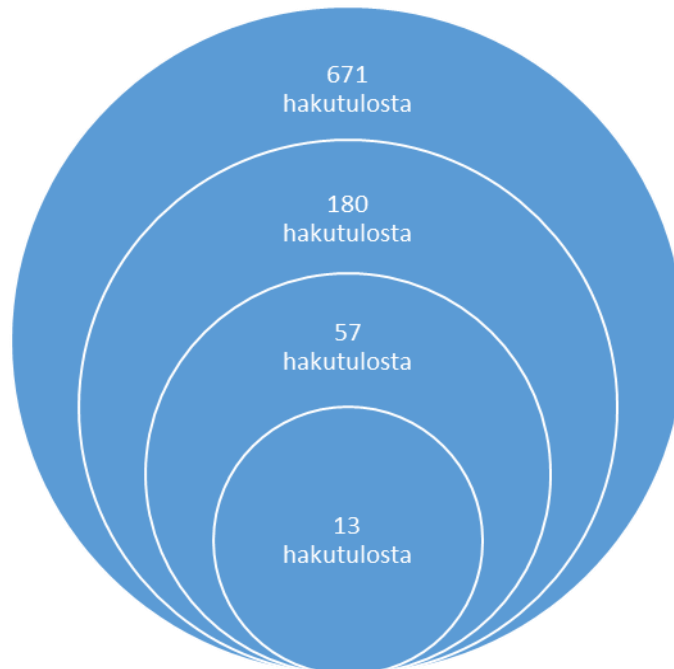
Tekemämme haku kirjallisuuskatsausta varten tuotti yhteensä 617 hakutulosta. Haussa käyttämämme tietokannat olivat Proquest, Theseus, Pubmed sekä Ebsco. Kuvioista 1 käy ilmi kirjallisuuskatsauksen aineiston muodostuminen. Ensimmäinen karsinta tehtiin otsikoiden ja abstraktien perusteella. Pelkästä otsikosta on vaikea päätellä onko tutkimus olennainen juuri omalle tutkimukselle. Tämän takia luettiin myös abstraktit. Abstrakteista etsittiin vastauksia tutkimuskysymyksiimme. Näin pystyttiin perustelemaan, mitkä tutkimukset karsiutuivat pois aineistostamme. Karsiutuneissa tutkimuksissa käsiteltiin mm. sairaanhoidon yksittäisiä osa-alueita.

Ensimmäisen karsinnan jälkeen käytössämme oli huomattavasti vähemmän tutkimuksia, yhteensä 180. Tässä kohtaa tarkastettiin, ettei materiaalissa ollut päällekkäisyyksiä. Näitä tutkimuksia kävimme läpi tarkemmin kuin pelkkä otsikko ja abstrakti. Tarkempaa tarkastelua tehtiin tutkimukselle niin kauan, että osattiin sanoa vastaako tutkimus omaan tutkimuskysymykseemme.

Seuraavassa karsinnassa oli siis 180 tutkimusta, joista karsiutui lähemmässä tarkastelussa 123. Karsiutuneissa oli mm. artikkeleita, jotka liittyivät kyllä aiheeseen, mutta eivät olleet varsinaisia tutkimuksia. Jäljelle jäi 57 tutkimusta. Nämä tutkimukset luimme kokonaan, jotta pystyimme poissulkemaan vielä työhöemme sopimattomat tutkimukset. Viimeisessä karsinnassa jäi pois tutkimuksia, jotka käsittelivät kansainvälistä opiskelijavaihtoa, mutta liian yleisellä tasolla. Pois jäi myös tutkimuksia, joissa ei käsitelty kokemuksia vaihto-opiskelusta.

Lopulliseen tarkasteluun jäi 13 tutkimusta. Näistä kaksi oli väitöstutkimusta, neljä väitöstutkimuksen osatutkimusta sekä seitsemän muuta tutkimusta, kansallisia ja kansainvälisiä. Tutkimusta, jota pystyimme hyödyntämään työssämme, on tehty melko

vähän viime vuosina Suomessa kansainväliseen opiskelijavaihtoon on perehtynyt hyvin niukasti tutkijoita. Tutkimusten aiheet olivat liian kaukana omasta tutkimuksestamme.. Näistä syistä johtuen aineistossa käytetty lähdemateriaali on melko vanhaa. Opinnäytetöitä ja Pro gradu -tutkielmia aiheesta on tehty enemmän.

Kuvio 1. Kirjallisuuskatsauksen aineiston muodostuminen

5.2 Kehittämistyön aineiston hankintamenetelmät

Kehittämistyön aineistonkeruu toteutui kahdessa vaiheessa. Ensimmäinen vaihe oli Suomessa tehty kysely. Siinä selvitettiin Diak:n entisten opiskelijoiden kokemuksia työssäoppimisjaksosta ja siellä saadusta ohjauksesta kansainvälisessä vaihdossa Nepalissa ja Vietnamissa.

Toinen vaihe toteutettiin Nepalissa ja Vietnamissa. Nepalissa järjestimme oppimiskahvilatyypisen kehittämispäivän. Vietnamissa haastattelimme yhteistyökumppaneita sekä vaihdossa olleita suomalaisopiskelijoita.

Opinnäytetyön aineistoa tuotettiin pitkin opinnäytetyöprosessia. Aineistoksi muodostuivat Webropol- kyselyn tulokset, oppimispäiväkirja, kehittämispäivän aineisto sekä haastattelumateriaali.

5.3 Kehittämistyön prosessin kuvaus

Suunnittelu

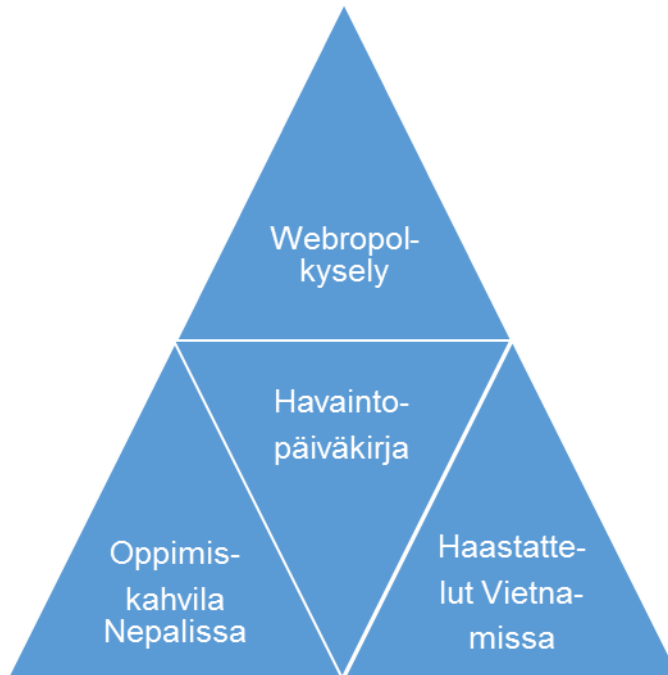
Kehittämistyömme alkoi ylemmän ammattikorkeakouluopintojen myötä syksyllä 2015, jolloin me opinnäytetyöntekijät tapasimme ensimmäistä kertaa ja sovimme tekevämme yhteisen opinnäytetyön, Aasiaan liittyen.

Opinnäytetyön suunnittelu alkoi yhteydenotolla Diak:n Aasian maiden koordinaattoriin, lehtori Sami Kivelään. Toimintatutkimuksen tavoitetta ja tarkoitusta hahmoteltiin yhdessä Kivelän kanssa syyskuusta 2015 tammikuuhun 2016. Opinnäytetyöntekijät järjestivät myös yhteisen keskustelufoorumin Diak:n kansainvälisten asioiden päällikön Riikka Hälikän, kansainvälisten asioiden asiantuntija Riikka Halosen sekä lehtori Kivelän kanssa tammikuussa 2016.

Kehittämistyön suunnittelu alkoi lehtori Sami Kivelän kanssa käytyjen keskustelujen pohjalta. Kivelän mukaan Diak:n yhteistyökumppaneiden kanssa tehtävä yhteistyö oli hajanaista, henkilökohtaiseen suhteeseen perustuvaa ja säännöllisen epäsäännöllistä. Näiden keskustelujen pohjalta syntyi ajatus järjestää yhteistyökumppaneille tutustumis- ja keskustelutilaisuus Nepalissa ja Vietnamissa.

Toteutus

Opinnäytetyön aineisto kerättiin ajalla 1.1.2016 - 28.4.2016. Kerätty aineisto koostui neljästä erilaisesta aineistosta (Kuvio 2)

Kuvio 2. Kehittämistyön aineisto

Opinnäytetyömme ensimmäisen vaiheen aineiston keruu toteutettiin Webropol-ohjelmalla. Koska kartoitus oli kuvaileva, pystyttiin vastaukset kuvaamaan frekvensseinä.

Kysely toteutettiin tammikuussa 2016. Kyselyyn vastasi yhteensä 13 Diak:n entistä opiskelijaa sekä yksi opiskelija toisesta oppilaitoksesta, joka oli ollut kansainvälisessä vaihdossa Diak:n korkeakouluysteistyön kautta. Opiskelijat tavoitettiin omien henkilökohtaisten kontaktien avulla, joten tutkimuslupaa ei kyselylle tarvittu.

Toinen aineiston osa oli Nepalissa järjestetyn kehittämispäivän oppimiskahvilamenetelmällä tuotettu materiaali. Järjestimme kehittämispäivän Diak:n yhteistyökumppaneille Nepalissa. Yhteistyökumppaneiden kehittämispäivässä käytettiin sovelletusti oppimiskahvilamenetelmää yhteistyön parantamiseksi. Kehittämispäivän

aikana ryhmien tekemät muistiinpanot ja materiaalit kerättiin päivän päätteeksi opinnäytetyöntekijöiden toimesta. Muistiinpanoaineistoa kertyi yhteensä 38 sivua.

Kehittämispäivä järjestettiin 16.3.2016 klo 9.30 -15.30 St. Xavier´s Collegen auditoriossa, Kathmandussa. Kehittämispäivään osallistui Diak:sta kansainvälisten asioiden päällikkö Riikka Hälikkä, kansainvälisten asioiden Aasian koordinaattori Sami Kivelä ja tutkijatohtori Marja Katisko. Heidän kanssaan suunnittelimme kehittämispäivän toteutusta. Kansainvälisten asioiden koordinaattori Kivelä laati virallisen kutsun (Liite 3), jonka hän lähetti sähköpostilla 8.3.2016 neljälletoista yhteistyökumppanille. Lisäksi kutsu lähetettiin kahdelle Kathmandussa sillä hetkellä harjoittelussa olleelle Diak:n opiskelijalle, sekä paikalliselle maakoordinaattorille.

Suoritimme Nepalissa opinnäytetyön teon lisäksi myös muita opintoja. Näiden opintojen yhteydessä tutustuimme eri toimijoihin Nepalissa. Päätimme kutsua kahdesta eri organisaatiosta edustajat kehittämispäivään Diak:n kanssa tehtävää yhteistyötä silmälläpitäen. Lisäksi paikallisen lehden toimittaja oli kiinnostunut osallistumaan kehittämispäivään. Näistä kolmesta kutsutusta yksi henkilö saapui paikalle. Hän ei kuitenkaan osallistunut oppimiskahvilaan, koska ei ole Diak:n yhteistyökumppani. Kehittämispäivään osallistui yhteensä 17 henkilöä yhdeksästä eri organisaatiosta.

Kehittämispäivän tavoitteena oli yhteistyön parantamisen lisäksi yhteistyökumppaneiden tutustuminen toisiinsa, ideoiden ja ajatusten jakaminen sekä kokemusten vaihto. Kehittämispäivän oppimiskahvilan teemat oli luotu tukemaan näitä tavoitteita.

Teemat luotiin Webropol -tulosten, harjoitteluraporttien sekä tutustumiskäyntien yhteydessä käytyjen keskustelujen pohjalta. Olimme suunnitelleet kehittämispäivälle rungon, jonka avulla päivä eteni.

Päivä aloitettiin yhteisellä aamiaisella, jonka Diak tarjosi. Pääsimme aloittamaan ohjelman 15 minuuttia myöhässä, klo 10.15. Ennen oppimiskahvilan alkua Diak:n henkilökunta esittäytyi ja koordinaattori Kivelä kertoi muutamalla sanalla kuulumiset Suomesta. Henkilökunta oli tuonut myös paikalle Diak:n esitteitä. Sami Kivelän puheenvuoron jälkeen esittäydyimme ja kerroimme tutkimuksestamme. Osallistujille

kerrottiin lyhyesti päivän kulusta sekä oppimiskahvilatyöskentelystä. Tämän jälkeen jokainen osallistuja esittäytyi.

Esittelyiden jälkeen aloitettiin oppimiskahvilatyöskentely. Annoimme osallistujille ohjeeksi muodostaa kolmen hengen ryhmiä. Toiveena oli, että ryhmässä ei ole saman organisaation jäseniä. Kolmen hengen ryhmiä muodostui viisi kappaletta. Toiminta aloitettiin jakamalla viisi kysymystä kahdenkymmenen minuutin välein neljä kertaa. Yksi kysymys jaettiin aikataulusuunnitelmista poiketen vasta lounaan jälkeen.

Kysymysten jaon jälkeen kävimme varmistamassa henkilökohtaisesti jokaiselta ryhmältä, että kysymys oli ymmärretty. Ryhmäläisten tehtävänä oli käydä vapaamuotoista keskustelua annetun aiheen ympärillä sekä kirjata keskustelun pääkohdat. (Kuva 1) Jokaisen kysymyksen jälkeen osallistujilla oli mahdollisuus pitää kymmenen minuutin tauko. Osa ryhmistä työskenteli ilman taukoja.

Kun ryhmät olivat käyneet keskenään kaikki kysymykset läpi, käytiin yhteinen keskustelu kysymysten herättämistä ajatuksista. Ryhmien muistiinpanot kerättiin päivän päätteeksi tutkimusmateriaaliksi. Keräsimme osallistujilta myös vapaamuotoisen kirjallisen palautteen ohjelman lopussa. Kehittämispäivä päättyi puoli tuntia suunniteltua aiemmin, klo 15.00.

Kuva 1. Ryhmien työskentelyä kehittämispäivässä

Kolmas aineiston osa oli opinnäytetyöntekijöiden havaintopäiväkirja.

Havaintopäiväkirjaan kirjoitettiin opinnäytetyöntekijöiden havaintoja yhteistyön kehittämiseen ja kansainvälisyyteen liittyen. Havaintopäiväkirjaa kirjoitettiin 29.2.2016 - 28.4.2016 välisenä aikana. Havainnot liittyivät muun muassa sähköpostiviesteihin, haastattelutilanteisiin ja käytyihin keskusteluihin. Havaintopäiväkirjan sivuja kertyi yhteensä 47 sivua.

Neljäs aineiston osa oli Vietnamsissa tehdyt haastattelut. Vietnamsissa haastattelimme kahta Huen yliopiston edustajaa, yhtä järjestön edustajaa, yhtä sairaalan työntekijää sekä kolmea suomalaista opiskelijaa, jotka olivat suorittamassa kansainvälistä harjoitteluaan Vietnamsissa.

5.4 Aineiston analyysi

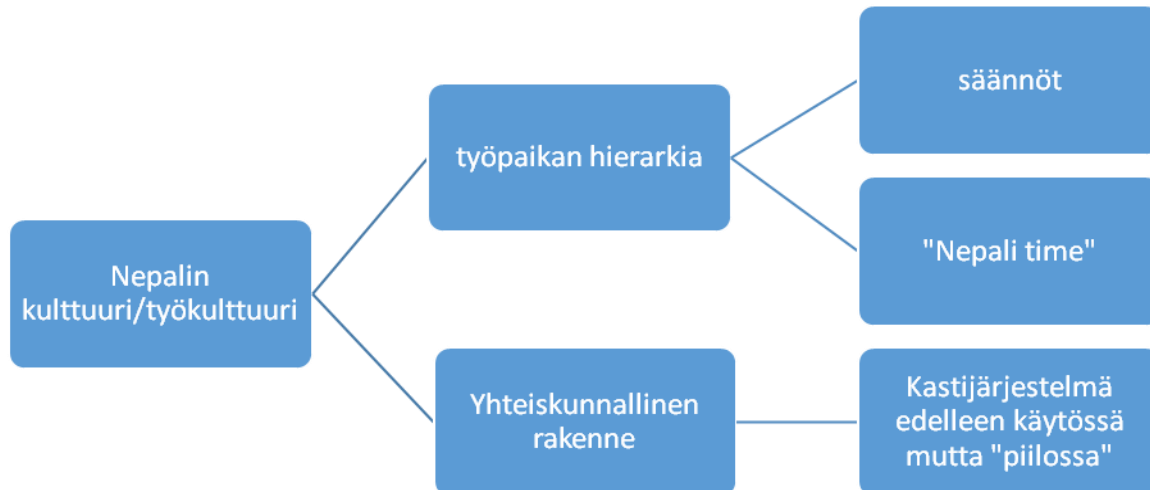
Keräsimme opinnäytetyötämme varten aineistoa monin eri menetelmin, mutta analysoimme kaiken aineiston sisällön analyysilla.

Puusan & Juutin mukaan (2011, 114–117) laadullisessa tutkimuksessa aineistoa kerätään useassa vaiheessa, ja monin eri menetelmin. Tällöin myös analyysia tehdään koko prosessin ajan. Tutkija tulkitsee ja hahmottaa kokonaisuutta. Havainnot ja tulkinnat yhdistetään kokonaisuuksiksi, jolloin voidaan muodostaa perusteltu ja todennettu kokonaisuus. Sisällönanalyysi on usein käytetty menetelmä laadullisessa tutkimuksessa. Käsite kuvataan väljänä metodisena viitekehyksenä, jolloin aineiston monipuolinen tarkastelu mahdollistuu. Analyysin toteuttamisessa on sekä aineisto- että teorialähtöisiä piirteitä. Analyysi perustuu päättelyyn, jossa pyritään käsitteelliseen ymmärtämykseen tutkittavasta ilmiöstä.

Analysoidessamme kyselytutkimuksen aineistoa huomasimme nopeasti samankaltaisten asioiden toistuvuuden. Jäsensimme aineiston teemoihin niin, että keräsimme kaiken materiaalin samankaltaisten teemojen alle. Tämän jälkeen lähdimme tutkimaan sisältöä tarkemmin. Teemoista syntyi viisi yläluokkaa; Aasian maiden kulttuuri/työkulttuuri, harjoittelijat harjoittelupaikoissa, yhteistyö Diak:n kanssa, opiskelijan ja vapaaehtoistyöntekijän ero sekä mikä luo hyvän harjoittelun. Kyselytutkimuksesta saadut yläluokat ohjasivat Nepalissa järjestetyn oppimiskahvilan teemoja, sekä toimivat Vietnamissa toteutettujen haastattelujen runkona.

Tuomi & Sarajärvi (2002, 109–116) toteavat sisällönanalyysistä, että sen avulla tehdään tutkittavasta asiasta tiivistetty kuvaus. Tiivistelmä kytkee tulokset laajempaan asiayhteyteen ja aihetta koskeviin muihin tutkimustuloksiin. Analyysin avulla aineisto tiivistetään. Tiivistäessä pitää kuitenkin huolehtia, ettei tärkeää informaatiota hävitetä. Aineiston pelkistäminen on välttämätöntä. Ilman tätä aineisto on liian laaja ja hajanainen. Tiivistämisen ja pelkistämisen avulla tutkija pystyy tekemään johtopäätöksiä.

Nepalin kehittämispäivän, sekä Vietnamin haastattelujen, aineisto tiivistettiin yläluokkien ympärille miellekarttojen (Kuvio 3) avulla.

Kuvio 3. Esimerkki miellekartasta

5.5 Aineiston keruun ja käsittelyn eettiset ja luotettavuusnäkökulmat

Opinnäytetyön eettinen pohdinta on hyvä aloittaa siitä, kenen ehdoilla tutkimusaihe on valittu ja miksi tutkimukseen ryhdytään (Tuomi-Sarajärvi 2015, 129).

Diak:n Aasian koordinaattori toi esiin tarpeen yhteistyön kehittämiseksi korkeakoulun ja Aasian vaihtokohteiden välillä. Tutkimuksemme yhdeksi kysymykseksi muotoutui miten lisätä yhteistyötä edustamamme korkeakoulun ja Nepalissa ja Vietnamin sijaitsevien työssäoppimispaikkojen välillä. Vaikka kyseessä ei varsinaisesti ollut korkeakoulun tilaama työ, jouduimme silti miettimään asiaa myös tästä näkökulmasta. Kertovatko järjestöt rehellisesti kokemuksistaan ja mahdollisista ongelmakohtista, koska Diak maksavana organisaationa on mukana? Vai kertovatko he sen, mitä uskovat järjestävän tahon haluavan kuulla?

Tutkimusetiikka pitää näkyä koko tutkimusprosessin ajan. Tähän ei vaikuta minkälaista tutkimusta tehdään tai kuka sitä tekee. Tutkimusetiikassa on kyse yhteisistä pelisäännöistä. Tutkijoiden pitää noudattaa eettisesti kestäviä menetelmiä, jotka kaikki

tiedeyhteisössä hyväksyvät. (Vilkkä 2015, 41.) Opinnäytetyössämme olemme pyrkineet kuvaamaan haastattelutilanteet ja oppimiskahvilaosuuden mahdollisimman tarkasti ja avoimesti, jotta niitä voidaan arvioida eettisyyden ja luotettavuuden näkökulmasta myös ulkoapäin tarkasteltaessa.

Tutkimuksemme tiedonhankintamenetelmät olivat kyselytutkimus Webropol -työkalulla, haastattelut, raportit, havainnointi sekä Nepalissa järjestämämme kehittämispäivä oppimiskahvila-menetelmällä. Tutkimuslupaa emme tarvinneet, koska keräsimme Webropol -kyselyyn osallistujat omien sosiaalisten verkostojemme kautta, sekä sosiaalisesta mediasta avoimella kutsulla vastata kyselyyn. Jos tekisimme saman tutkimuksen jonain toisena ajankohtana ja toisessa paikassa, tulokset olisivat erilaiset.

Tutkittavan suoja tarkoittaa että tutkijalla on vastuu selvittää osallistujille tutkimuksen tavoitteet, menetelmät ja riskit niin, että he ymmärtävät ne. Suojaan kuuluu myös osallistuvien vapaaehtoinen suostumus. Heillä on oikeus kieltäytyä osallistumasta tutkimukseen, keskeyttää ja kieltää jälkikäteen itseään koskeva aineiston käyttö. Osallistujalla tulee olla tieto siitä mistä tutkimuksessa on kyse. (Tuomi & Sarajärvi 2011, 131.) Laatiessamme Webropol -kyselyn johdantoa kyselyyn osallistujille, painotimme luottamuksellisuutta. Henkilöllisyys ja vastaukset sellaisenaan pysyvät vain tutkijoiden tiedossa. Osallistujat olivat tietoisia, että heillä on milloin vain mahdollisuus vetäytyä tutkimuksesta. Oppimiskahvilassa, sekä haastatteluiden alussa, kerroimme osallistujille tutkimuksemme tarkoituksen, tavoitteet sekä menetelmän.

Tarkastellessamme Webropol-kyselyn vastauksia, havaitsimme muutamia eettisyyteen ja luotettavuuteen liittyviä kysymyksiä. Ensinnäkin vastasivatko opiskelijat Webropol -kyselyyn rehellisesti. Ajattelivatko he mitä me tutkijoina haluamme vastauksiksi vai kertoivatko he täysin rehellisesti omista kokemuksistaan?

Lähdekriittinen ajattelu on tässä kohtaa tärkeää. Onko tieto luotettavaa, soveltuuko se tutkimuksen materiaaliksi, sekä taustalla olevat motiivit (Kohti tutkivaa ammattikäytäntöä 2010, 13).

Opinnäytetyön luotettavuutta arvioitaessa on hyvä pohtia oliko Nepalissa järjestetyssä oppimiskahvilassa yhteistyön kehittämisen kannalta olennaiset henkilöt paikalla. Oppimiskahvilaan kutsut lähetti Diak:n Aasian koordinaattori, joten tutkijoina pohdimme kertoisivatko järjestöt rehellisesti kokemuksistaan ja mahdollisista ongelmakohtista, koska Diak maksavana organisaationa on mukana? Vai kertovatko he sen, mitä uskovat järjestävän tahon haluavan kuulla?

Tutkimuksen toteuttamisen kaikkien vaiheiden tarkka selostaminen lisää tutkimuksen luotettavuutta. Tulosten tulkinnassa on kerrottava perustelut tutkijan esittämistä tulkinnoista. (Hirsjärvi-Remes & Sajavaara 2013, 232–233.)

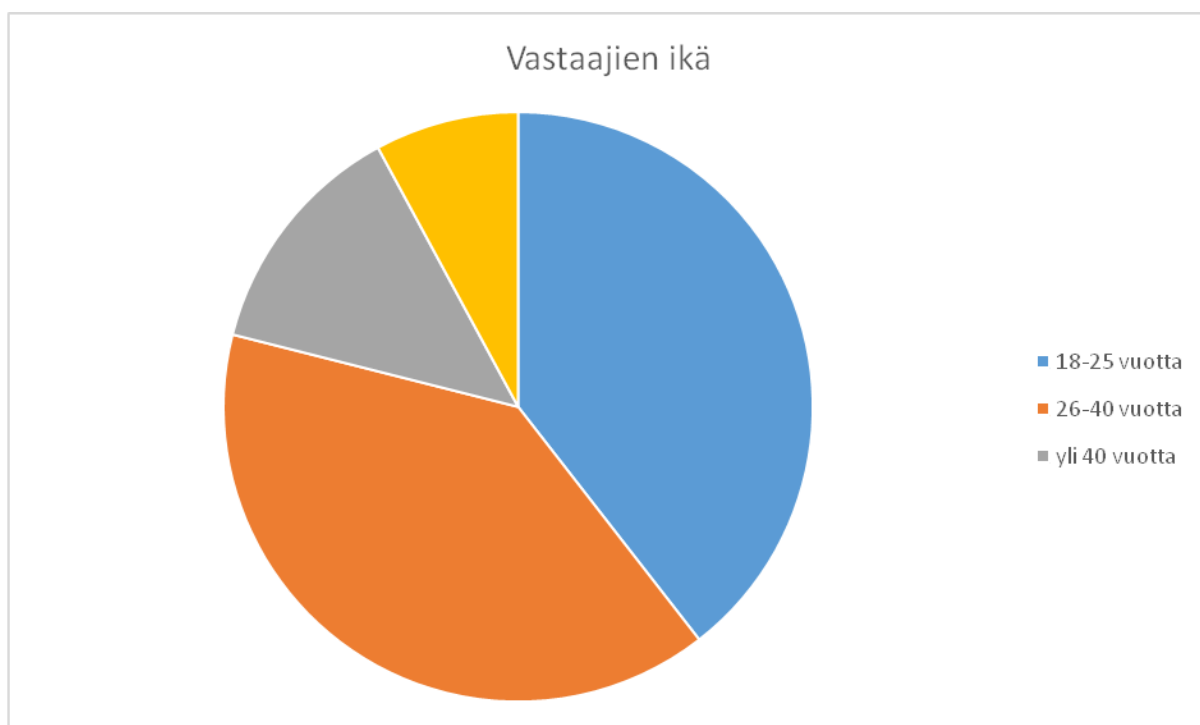
Tutkimuksessamme on kiinnitetty huomiota nimenomaan kaikkien työskentelyvaiheiden tarkkaan selostamiseen, jotta mahdollisilta virheiltä ja väärinymmärryksiltä vältytään. Tutkimustulokset on perusteltu tarkasti ja selkeästi.

Koska tutkimusaineistoa on kerätty monella menetelmällä, analysoitua aineistoa kertyi paljon. Tutkimustuloksia voidaan tästäkin syystä pitää luotettavana.

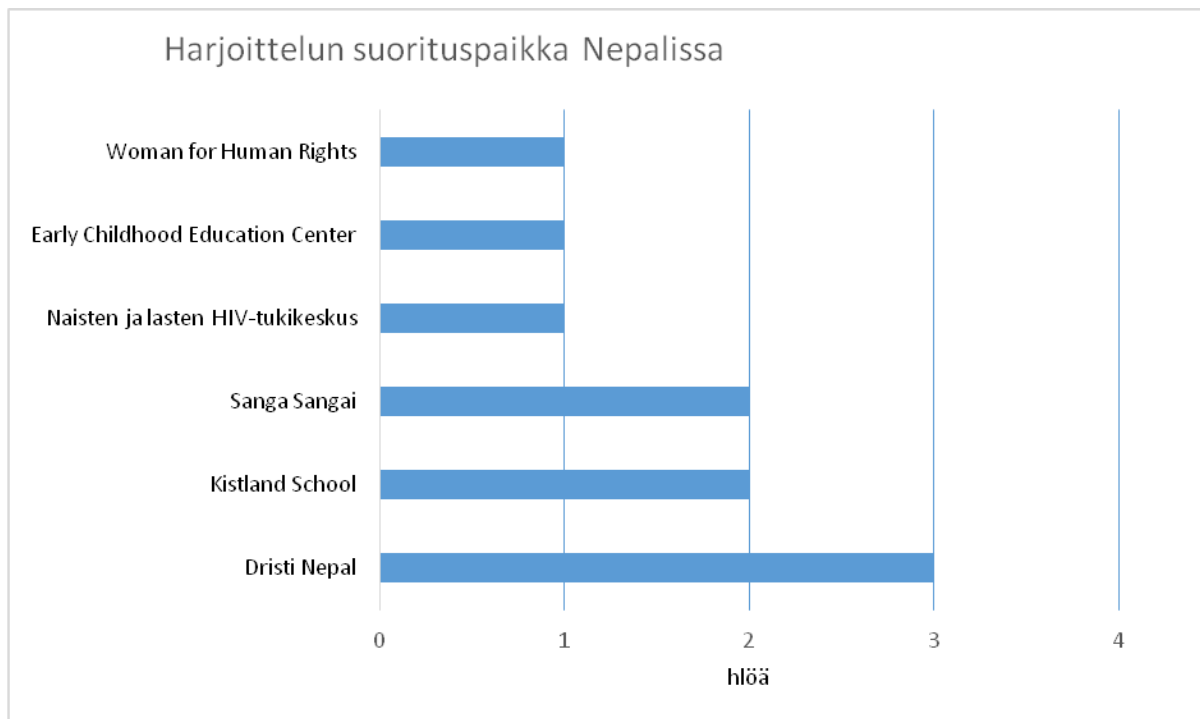
6 TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTULOKSET

6.1 Kyselytutkimuksen tulokset

Kyselyyn vastasi yhteensä 14 Diak:n entistä opiskelijaa. Vastanneista 12 oli ollut sosionomi-koulutuksessa, yksi sairaanhoitaja-koulutuksessa ja yksi ei osannut sanoa, missä koulutuksessa oli ollut. Ikäjakauma on esitetty kuviossa 4. Kaikki vastanneet olivat olleet kansainvälisessä vaihdossa vuosina 2009–2015. Vastanneista kymmenen (10) oli suorittanut kansainvälisen vaihdon Nepalissa ja neljä (4) Vietnamissa. Nepalissa vaihdossa olleiden harjoittelupaikat on esitetty kuviossa 5.

Kuvio 4. Vastaajien ikäjakauma

Kuvio 5. Opiskelijoiden käyttämät harjoittelupaikat Nepalissa

Vietnamissa kansainvälisen harjoittelun suorittaneet neljä (4) vastaajaa kertoivat kaikki olleensa Huen yliopistossa. Yksi vastanneista kertoi vastaavansa kyselyyn siitä näkökulmasta miten yliopisto tuki harjoittelua. Varsinainen harjoittelun ohjaus tapahtui yliopiston kautta, ei itse työpaikoilla. Vietnamissa harjoittelupaikoiksi mainittiin Hope Center (Kuva 2) sekä Design Capital Fund:n Hipe-projekti.

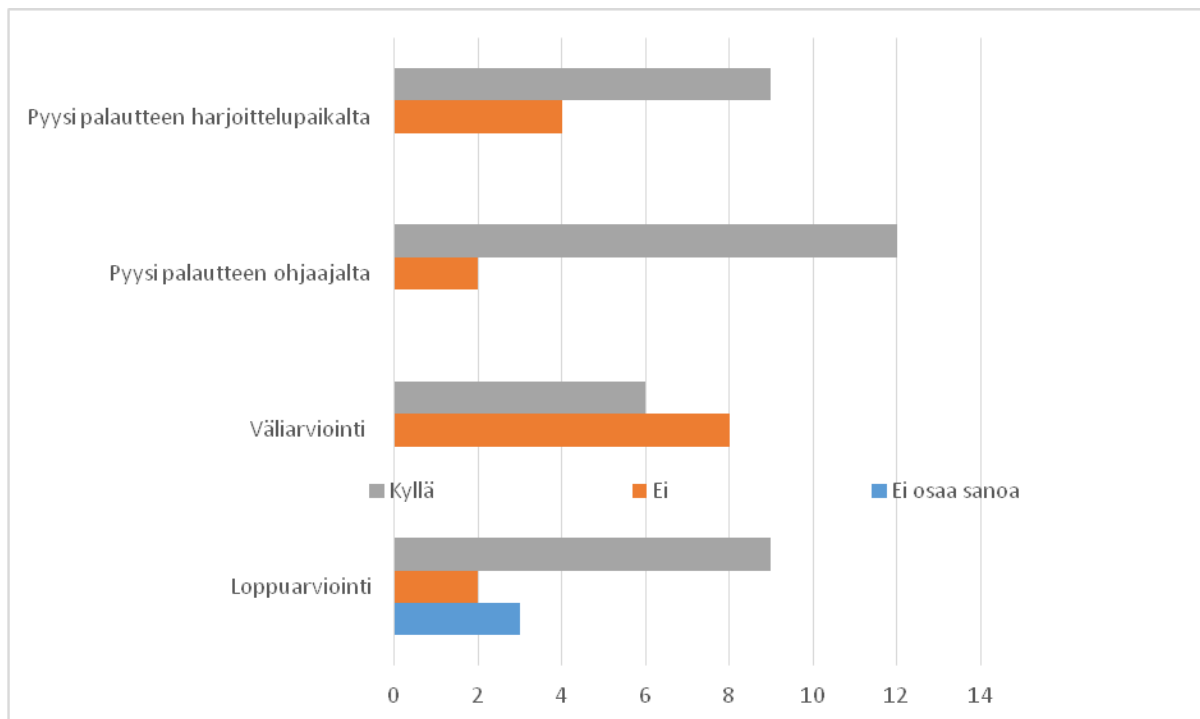
Kuva 2. Hope Center Vietnamissa

Opiskelijoista kaksitoista (12) kertoi harjoittelupaikassa olleen nimetty ohjaaja. Harjoitteluohjaajista yhdeksän (9) oli johtavassa asemassa, yksi toimihenkilö ja kolme (3) työntekijää. Yksi vastanneista ei osannut sanoa harjoitteluohjaajan asemaa työpaikalla.

Kaksitoista (12) vastaajaa neljästätoista (14) saivat ohjausta valitulla vieraalla kielellä, jota ohjaaja ja vastaaja ymmärsivät.

Palautteen saaminen ja arviointikeskustelujen pitäminen on kerätty kuvioon 6.

Tavoitekeskustelun ohjaajan kanssa kävi kahdeksan (8) vastaajaa.

Kuvio 6. Palautteen ja arvioinnin saaminen harjoittelusta

Kysymyksessä koskien ammatillista kehittymistä havaitsimme, että sitä ei niinkään saavutettu konkreettisella tasolla. Työtavat ja käytännöt sekä yhteisen kielen puute koettiin esteeksi ammatilliseen kasvuun. Useat vastaajat kertoivat saaneensa harjoittelujakson aikana itsevarmuutta, kulttuuritietämystä sekä vuorovaikutustaitoja. Moni vastaaja kertoi vieraan kielen kehittyneen.

”Kehityin valtavasti harjoittelun aikana, kaikin tavoin: ammatillisen osaamisen, englanninkielen, kansainvälisesti, kulttuurisesti, omana itsenäni.” (Webropol 2016.)

Yksi tekijä, joka edisti monen vastaajan mielestä ammatillisen osaamisen kehittymistä, oli oma-aloitteisuus. Toisaalta tämä koettiin myös estäväksi tekijäksi.

”Harjoittelupaikassa ei kokoajan ollut ohjausta, joka saattoi välillä tuoda toimettomuuden tunteita”. (Webropol 2016.)

Harjoittelupaikkojen ohjaajien sekä kanssaopiskelijoiden tuki koettiin tärkeäksi. Myös olosuhteiden haasteellisuus koettiin monessa vastauksessa ammatillisen osaamisen kehittymistä edistävänä tekijänä.

”itseohjautuvuus/oma-aloitteisuus, aito kiinnostus harjoittelua sekä paikallista kulttuuria kohtaan, rohkeus tarttua uusiin haasteisiin. Halu heittäytyä täysillä” (Webropol 2016.)

Kielimuuri mainittiin neljässä vastauksessa ammatillista kehittymistä estäväksi tekijäksi. Myös opiskelijan ja työpaikkaohjaajan erilaiset käsitykset harjoittelusta koettiin esteeksi.

”Harjoitteluohjaajalla oli puutteellinen ymmärrys diakin opinnoista, reflektiosta ja ohjauskeskusteluista.” (Webropol 2016.)

Pääsääntöisesti vastaajat olivat tyytyväisiä harjoittelupaikkoihinsa. Kehitysehdotukset harjoittelupaikoille liittyivät opiskelijoiden neuvomiseen käytännön työssä, kielitaidon kehittämiseen sekä selkeän struktuurin luomiseen harjoittelun ajalle.

”harjoittelun aikataulut, vapaapäivät ja päivän aloitus ja lopetusajat olisi hyvä olla harjoittelijan, ohjaajan ja suomessa koulun yhteyshenkilön tiedossa, jotta väärinymmärryksiltä vältyttäisiin” (Webropol 2016.)

Vastauksista ilmeni, että usealla harjoittelupaikalla opiskelijoita kohdeltiin vapaaehtoistyöntekijöinä.

”Harjoittelijoita ei tule nähdä ilmaisena työvoimana, eikä heidän viihtymisekseen tarvitse kehitellä ekstra-aktiviteetteja. Ottakaa harjoittelijat huomioon jokapäiväisessä työssä tulkkaamalla, neuvomalla ja selittämällä asioita” (Webropol 2016.)

Diak:n antama tuki harjoittelujakson aikana koettiin riittämättömäksi. Kaksi (2) vastaajaa koki saaneensa tarpeeksi ohjausta ja tukea Suomesta käsin koskien kansainvälistä harjoittelua. Suurimmaksi ongelmaksi vastaajat nimesivät kohdemaan koordinaattorin riittämättömän tuen, tai epärehellisyden.

” Korkeakoulun paikallinen yhdyshenkilö tulisi olla sellainen johon voi luottaa ja että hän on harjoittelijoiden tukena koko harjoittelun ajan.” (Webropol 2016.)

Kehitysehdotuksena mainittiin harjoittelijoiden kuukausittaiset tapaamiset kohdemaassa paikallisen yhdyshenkilön kanssa. Myös yhteydenpito harjoittelun aikana koulusta käsin oli toiveena.

6.2 Kehittämistyö

Kehittämispäivän tulokset Nepalissa

Nepalilainen kulttuuri ja työkuulttuuri

Kysyimme, mitä opiskelijan olisi hyvä tietää Nepalista, nepalilaisesta kulttuurista ja nepalilaisesta työkuulttuurista, ennen harjoittelujaksoa. Ryhmäläisten mielestä opiskelijoiden olisi hyvä tietää, että Kathmandu (Nepalin pääkaupunki) ei ole koko Nepali. Huomattava osa ulkomaalaisista opiskelijoista jää tekemään harjoitteluaan maan pääkaupunkiin, muodostaen käsityksensä koko maasta tämän perusteella. Ryhmäläiset totesivat, että Nepali on erittäin kulttuuririkas ja monikielinen. Ryhmäläisten mielestä opiskelijoiden tulisi tietää nepalilaisesta yhteiskuntarakenteesta ja vanhoillisesta kastijärjestelmästä, joka jollain tavoin vaikuttaa yhteiskunnassa edelleen. Ryhmäläiset toivat esiin myös vahvan perhekeskeisyyden sekä perinteet.

” Little bit of cultural training beforehand would be helpful.” (Oppimiskahvila 16.3.2016.)

Työkuulttuurista opiskelijoiden pitäisi tietää työpaikoilla vallitsevasta hierarkiasta sekä säännöistä. Pukeutumisen tulisi olla kunnioittavaa, etenkin naisten tulisi ottaa huomioon tarpeeksi peittävä vaatetus, totesivat ryhmäläiset. Ryhmäläiset toivoivat myös opiskelijoilta ymmärrystä työpaikoilla usein vallitsevaa rentoa työkuulttuuria kohtaan. *”Nepalitime”* (Oppimiskahvila 16.3.2016) tarkoittaa sitä, että työskentely ei aina ole niin aikataulutettua, kuin mitä se voi olla länsimaissa.

Opiskelijat harjoittelupaikoissa

Kysyimme millaisia kokemuksia harjoittelupaikoilla on ollut suomalaisista opiskelijoista; mikä on ollut hyvää ja mitä tulisi kehittää. Ryhmäläiset kertoivat, että pääsääntöisesti kaikki kokemukset suomalaisista opiskelijoista ovat olleet hyviä. Opiskelijoilla on ollut paljon annettavaa harjoittelupaikoille, ja heillä on hyvä yleistieto sosiaali- ja terveysalasta. Hyvää on ollut myös se, että kokemusta ja tietoa on pystynyt jakamaan puolin ja toisin harjoittelupaikan ja opiskelijan välillä.

Ryhmäläiset kertoivat huomanneensa, että jotkut opiskelijat eivät ole olleet niin motivoituneita itse harjoittelun suorittamiseen Nepalissa, vaan keskittyivät mieluummin vapaa-ajan aktiviteetteihin. Ryhmäläiset mainitsivat, että opiskelijoiden sairastelu, varsinkin harjoittelun alussa, on hyvin yleistä ja poissaolot näkyvät harjoittelussa negatiivisena asiana. Opiskelijoiden riittävää tietoutta käsihygieniasta, ja etenkin vatsatautien ehkäisystä, pidettiin tärkeänä.

”They go out a lot so they get sick, they can’t come to work and do their fulfillments.” (Oppimiskahvila 16.3.2016.)

Kehitettävänä asioina ryhmäläiset kertoivat opiskelijoiden, lähettävän korkeakoulun sekä harjoittelupaikan keskinäisen kommunikaation ennen harjoittelua ja harjoittelun aikana. Paikallisen maakoordinaattorin työskentelyä opiskelijoiden kanssa pidettiin riittämättömänä. Ryhmäläiset totesivat, että monet sellaiset asiat, jotka maakoordinaattorin pitäisi hoitaa opiskelijoiden kanssa, ovat langenneet harjoittelupaikkojen vastuulle, ja tuottaneet ylimääräistä työtä. Tästä mainittiin esimerkkeinä asunnon hankinta sekä tietous paikallisliikenteestä. Ryhmäläisten mielestä harjoittelupaikoilta ei tulisi odottaa opiskelijoiden ”holhousta” esimerkiksi sairastapauksissa, vaan vastuu opiskelijoiden asioista käytännön tasolla kuuluu maakoordinaattorille.

Ryhmäläiset pitivät tärkeänä opiskelijoiden etukäteistietoa harjoittelupaikoista ja siellä tehtävästä työstä. Suomalaisilla opiskelijoilla tulisi olla omat suunnitelmat, tavoitteet ja harjoittelun tarkoitus valmiiksi mietittynä ennen harjoittelun alkua. Ryhmäläiset keskustelivat, että osa harjoittelupaikoista on saanut etukäteistietoa tulevasta

opiskelijasta, osa ei. Ryhmäläiset totesivat, että tarkempi ennakkotieto tulevasta opiskelijasta helpottaisi esimerkiksi harjoittelun sisällön suunnittelemista.

Yhteistyö Diak:n kanssa

Kysyimme ryhmäläisiltä kokemuksia yhteistyöstä Diak:n kanssa. Erityisesti olimme kiinnostuneita siitä, miten yhteistyötä voisi parantaa. Ryhmäläiset toivoivat, että kansainvälinen vaihto toteutuisi myös Nepalista Suomeen. Ryhmäläisten tietojen mukaan yhtäkään nepalilaista opiskelijaa ei ole ollut harjoittelussa Suomessa. Ryhmäläiset olivat kiinnostuneita suomalaisesta yhteiskunnasta, koulutusjärjestelmästä, sosiaali- ja terveydenhuollosta sekä järjestötoiminnasta, ja pohtivat tutustumismahdollisuuksia. Esteeksi molemminpuolisen opiskelijavaihdon toteutumiseen ryhmäläiset mainitsivat taloudelliset seikat sekä kielitaidon puutteen.

Ryhmäläiset kertoivat pitävänsä tärkeänä tiivistä yhteistyötä korkeakoulun kanssa ennen ja jälkeen harjoittelun. Tiedon kulku opiskelijan harjoittelun sujumisesta voi olla ryhmäläisten kokemuksen mukaan puutteellista. Esimerkkinä mainittiin tapaus, jossa opiskelijoiden harjoittelu oli keskeytetty liiallisten poissaolojen takia. Tämän jälkeen opiskelijat olivat hakeutuneet itsenäisesti toiseen harjoittelupaikkaan koulun ollessa tietämätön ongelmista.

Ehdotuksena yhteistyön sujuvuuden helpottamiseksi ryhmäläiset keskustelivat mahdollisuudesta luoda online-järjestelmä, jossa viestiminen tapahtuisi reaaliajassa, ja dokumentit olisivat kaikkein nähtävillä. Useiden sähköpostien vaihtoa pidettiin aikaa vievänä ja kuormittavana työskentelytapana.

”Documents and information could be online (google.docs) instead of sending e-mail back and forth!” (Oppimiskahvila 16.3.2016.)

Ryhmäläiset kertoivat, että paikallisen maakoordinaattorin yhteistyö harjoittelupaikkojen kanssa on ollut lähes olematonta. Moni ryhmäläinen ei tiennyt, että Diak:illa on paikallinen maakoordinaattori. Maakoordinaattorin työtä opiskelijoiden käytännön asioiden hoitamisessa peräänkuulutettiin. Ryhmäläiset toivoivat, että maakoordinaattori toimisi niin opiskelijan, kuin korkeakoulun ja harjoittelupaikan välisenä, kommunikaatiota helpottavana linkkinä. Maakoordinaattorin tehtäviin toivottiin kuuluvan esimerkiksi

opiskelijoiden majoituksesta huolehtiminen, kaupunkituntemus, sairastapauksien hoitaminen sekä mahdolliset kriisitilanteet. Pidettiin myös tärkeänä, että maakoordinaattorilla olisi todenmukainen kokonaiskuva opiskelijan harjoitteluajasta.

Opiskelijan ja vapaaehtoistyöntekijän ero työharjoittelupaikassa

Pyysimme ryhmäläisiä miettimään eroja harjoitteluun tulevan opiskelijan ja vapaaehtoistyöntekijän välillä. Ryhmäläiset kuvasivat opiskelijoita koulutetummiksi, motivoituneemmiksi ja tavoitteellisemmiksi. Opiskelijat nähtiin myös vapaaehtoistyöntekijöitä sitoutuneempina harjoittelupaikkaan. Ryhmäläiset kertoivat, että vapaaehtoistyöntekijät toivat opiskelijoita enemmän omia mielenkiinnon kohteitaan työhön. Vapaaehtoistyöntekijöillä on opiskelijoita vapaammat kädet toteuttaa itseään ja intohimoaan harjoittelupaikalla. Vapaaehtoistyöntekijöillä ei nähty olevan samankaltaisia velvollisuuksia harjoittelupaikkaa kohtaan kuin opiskelijoilla.

” Systematically arranged, focused on goals.” (Oppimiskahvila 16.3.2016.)

“Praxis is more interested to learn more, responsible for filling learning objectives, fixed term” (Oppimiskahvila 16.3.2016.)

Ryhmäläiset totesivat, että tullessaan harjoittelupaikkaan opiskelijalla on tavoitteet, jotka ovat myös harjoittelupaikan tiedossa. Tämä puuttuu vapaaehtoistyöntekijältä. Opiskelijat tulevat vapaaehtoistyöntekijöitä selkeämmin oppimaan jotain uutta. Opiskelijoilla on myös selkeämpi visio siitä, mitä he tulevat harjoittelupaikkaan tekemään.

Mitä elementtejä tarvitaan hyvään harjoitteluun?

Kysyimme ryhmäläisiltä mikä luo hyvän harjoittelun, mitä elementtejä siihen tarvitaan. Ryhmäläiset pitivät tärkeimpinä asioina suunnittelua ja orientaatiota. Tällä tarkoitettiin hyvää etukäteistietämystä harjoittelupaikasta, selkeitä tavoitteita harjoittelulle sekä harjoittelun jatkuvaa arviointia jakson aikana. Ryhmäläiset pitivät myös tärkeänä, että opiskelijan aiempi tietotaito otetaan suunnittelussa huomioon. Näin ollen opiskelijan omat resurssit tulisivat mahdollisimman hyvin käyttöön harjoittelujakson aikana. Opiskelijoiden oma motivaatio, avoin mieli sekä sitoutuneisuus harjoittelujaksoa kohtaan olivat ryhmäläisten mielestä myös tärkeitä asioita;

”Open-mindedness, flexibility, willing to learn & share.” (Oppimiskahvila 16.3.2016.)

Ryhmäläiset totesivat, että saavuttaakseen mahdollisimman hyvän kokemuksen harjoitteluajaltaan Nepalissa, opiskelijan tulisi myös olla sopeutuvainen sekä valmis työskentelemään erilaisten ihmisten kanssa. Myös kulttuurilliset ja uskonnolliset erot tulisi pystyä hyväksymään.

”Students must be able to accept and tolerate cultural and religious differences” (Oppimiskahvila 16.3.2016.)

Omilta organisaatioiltaan ryhmäläiset odottivat opiskelijan huomioonottamista työsuunnittelussa, sekä opiskelijan hyvää perehdyttämistä niin harjoittelupaikkaan kuin itse työhön. Ryhmäläiset totesivat, että harjoittelupaikalla tulisi aina olla opiskelijalle osoitettu henkilö, mentori, joka vastaa viimekädessä opiskelijan harjoittelusta. Mentorin puoleen opiskelijan olisi myös helppo kääntyä kaikissa harjoitteluun liittyvissä asioissa.

Ryhmäläiset pohtivat myös, että harjoittelupaikan henkilökunnan on oltava valmis opettamaan opiskelijaa, ja jakamaan samalla lailla kokemustaan kuin mitä opiskelijalta odotetaan harjoittelupaikkaa kohtaan.

Haastattelut Vietnamin

Yhteisen kielen puute

Haastatelluista kaikki totesivat, että suurin ongelma kansainvälisen harjoittelun sujumisessa on yhteisen kielen puute. Pääsääntöisesti suomalaiset opiskelijat omaavat riittävän englanninkielen taidon. Harjoittelupaikkojen työntekijät sekä asiakkaat/yhteistyötahot, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, käyttävät äidinkieltään. Huen yliopiston edustajat, sairaalan yhteyshenkilö sekä järjestön edustaja totesivat, että englantia puhuva tulkki on välttämätön silloin kun suomalaisopiskelijat suorittavat harjoitteluaan. Kaikki haastateltavat työelämän edustajat totesivat tämän olevan suuri rasite taloudellisesti, johtuen henkilökuntamitoituksesta. Suomalaiset opiskelijat kertoivat, että kielimuurin takia asiakastyö oli haastavaa. Toisaalta opiskelijat olivat tyytyväisiä siihen, että non-verbaalinen kommunikointi kehittyi. Haastateltavien suomalaisopiskelijoiden mielestä yliopiston seminaarimateriaali ja tehtävät pitäisi saada suullisen ohjeistuksen lisäksi myös kirjallisena väärinymmärrysten välttämiseksi.

Tutustumassa vai harjoittelemassa

Haastateltavista suomalaisopiskelijoista kaksi oli sitä mieltä, että lyhyet harjoittelujaksot useassa eri paikassa eivät palvelleet harjoittelun tavoitteita eikä tarkoitusta. Järjestön edustaja piti negatiivisena asiana sitä, että harjoittelijat poukkoilivat harjoitteluviikon aikana monessa eri paikassa. Harjoittelijat saattoivat viettää kaksi päivää viikossa toisessa järjestössä ja kolme toisessa. Järjestön edustajan mielestä tämä esti harjoittelijoilta työhön sitoutumisen ja kokonaiskuvan hahmottamisen työpaikasta ja siellä tehtävästä työstä. Hänen mielestään yksi harjoittelupaikka koko harjoittelujakson ajaksi takaisi sen, että opiskelija pystyy keskittymään ja syventymään kyseisen organisaation työhön.

Myös suomalaisopiskelijat kertoivat välillä turhautuneensa siihen, ettei voi olla varma missä paikassa seuraavan päivän harjoittelun suorittaa. Sairaalan yhteyshenkilö ei tuonut esiin hankaluuksia monen eri harjoittelupaikan kiertämisessä. Haastateltavat yliopiston edustajat totesivat, että opiskelijoiden tulisi olla opiskelijan roolissa, eikä niinkään vapaaehtoistyöntekijän roolissa. Järjestön edustaja peräänkuulutti selkeää harjoittelusuunnitelmaa koko harjoittelun ajaksi.

Eriarvoisuus Huen yliopiston koulutusohjelmien välillä

Haastateltavista yliopiston edustajista toinen kertoi sosiaali- ja terveysalan yhteistyön olevan todella heikkoa, niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin. Tämä näkyi myös opiskelijoiden eriarvoisessa kohtelussa harjoitteluiden aikana. Haastateltaessa yliopiston edustajia esiin tuli selkeitä eroja terveys- ja sosiaalipuolen harjoitteluiden käytännöissä. Suurin ero oli siinä miten opiskelijoiden vapaa-aikaa rajoitettiin. Terveyspuolen opiskelijoiden vapaa-ajan aktiviteetteja, muun muassa matkustamista tai skootterilla ajoa, ei katsottu hyvällä. Syyksi tähän kerrottiin muuttuneet viisumikäytännöt. Vuoden 2015 alusta lähtien kaikki opiskelijat tulevat maahan opiskelijaviisumilla, ei enää turistiviisumilla. Erityisesti yliopiston terveyspuoli oli sitä mieltä, että opiskelijoiden tulisi keskittyä vain opiskeluun. Yliopiston sosiaalipuoli ei nähnyt viisumiasiaa yhtä rajoittavana, vaan salli opiskelijoiden viettää vapaa-aikansa haluamallaan tavalla. Myös haastateltavat suomalaisopiskelijat olivat kokeneet eriarvoisuutta harjoittelupaikkojen välillä. Haastateltavista suomalaisopiskelijoista yksi kertoi, että yliopistolta ei annettu lupaa vapaa-ajalle sijoittuvaan matkaan.

Ennakkotietämys harjoittelupaikoista

Haastateltavat yliopiston edustajat toivoivat harjoittelujaksolle tulevilta suomalaisopiskelijoilta CV:ta etukäteen sopivan harjoittelupaikan valitsemiseksi. Näin opiskelijan tietotaito ja kiinnostuksen kohteet voisi ottaa paremmin huomioon. Yliopiston edustajat totesivat myös, että harjoitteluun tulevilla opiskelijoilla olisi hyvä olla ennakkotietoa vietnamilaisesta kulttuurista ja työtavoista.

Heidän mielestään tällöin suurempi kulttuurishokki olisi ehkä vältettävissä. Yliopiston edustajat miettivät myös esitteen tekemistä harjoittelupaikoista. Tämä esite voitaisiin toimittaa opiskelijoille jo Suomeen. Haastateltavat suomalaisopiskelijat kertoivat, etteivät olleet saaneet juurikaan ennakkotietoa tulevista harjoittelupaikoista. Järjestön edustaja totesi, että opiskelijoita lähettävällä korkeakoululla tulisi olla tietämys organisaatioista, johon he opiskelijoita lähettävät.

7 TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTULOSTEN TARKASTELU JA POHDINTA

Opinnäytetyömme tarkoituksena oli kehittää Diak:n kansainvälistä yhteistyötä Aasian maiden yhteistyökumppaneiden kanssa. Tutkimustuloksemme koostuvat opiskelijoiden kyselytutkimuksen vastauksista sekä kehittämispäivän ja haastatteluiden tuloksista.

Koskinen (2003, 96–100) esittelee mallin, jossa opiskelijavaihto jaetaan kolmeen osaan: orientaatio, varsinainen vaihto ulkomailla sekä vaihdon läpikäyminen kotimaahan paluun jälkeen. Koskisen tutkimuksessa tulee esiin tärkeinä asioina tutustua etukäteen kulttuuriin ja elinolosuhteisiin kohdemaassa. Tutkimustuloksemme tukevat Koskisen raportoimia tutkimustuloksia. Parempi etukäteisvalmistelu ja tietämys auttavat opiskelijaa sopeutumaan vaihtokohteen kulttuuriin. Näin kulttuurishokki saattaa jäädä lyhyeksi ja opiskelija pystyy keskittymään harjoitteluun täysipainoisesti heti alusta lähtien. Tutkimustulostemme mukaan opiskelijalta odotetaan tietynlaista kulttuurisensitiivisyyttä ja kunnioittavaa suhtautumista vieraan maan kulttuuriin. Esimerkiksi joissakin harjoittelupaikoissa työntekijöitä ja asiakkaita oli hämmentänyt opiskelijoiden länsimaalaistyylinen, pikemminkin rannalle sopiva, pukeutuminen. Toisaalta tutkimuksestamme ilmeni, että osa opiskelijoista koki, ettei todellista oppimista aina päässyt syntymään kulttuuristen esteiden takia. Koettiin, että kohdemaan kulttuuri oli liian häveliäs edes osoittamaan opiskelijalle mitä hän tekee väärin, tai kertomaan jos hän loukkaa joitain käytöksellään.

Tutkimustuloksemme kertovat, että kaiken kaikkiaan opiskelijat kokivat opiskelijavaihdon olleen mieleenpainuva ja opettavainen kokemus, niin ammatillisesti kuin henkilökohtaisestikin. Opiskelijat saivat lisää itsevarmuutta ja työkaluja kohdata työssään monikulttuurisuutta. Opiskelijat kokivat kielitaidon kohentumisen lisäksi varmuuden vieraalla kielellä toimimiseen kasvaneen. Opiskelijavaihtoaika lisäsi itseohjautuvuutta ja oma-aloitteisuutta sekä rohkeutta tarttua uusiin haasteisiin.

Osa opiskelijoista koki, että joskus oma-aloitteisuuteen jouduttiin turvautumaan liikaa olosuhteiden pakosta. Harjoittelupaikalla opiskelijat saatettiin jättää yksin työskentelemään ilman asianmukaista ohjeistusta tai tukea. Tämä osaltaan selitti sitä, miksi jotkut opiskelijat eivät olleet varmoja roolistaan harjoittelupaikalla: olivatko he opiskelijoita vai vapaaehtoistyöntekijöitä. Myös Ruddock (2007, 361–369) toteaa tutkimuksessaan, että opiskelijavaihto aika opettaa opiskelijaa sopeutumaan kulttuurieroihin, sekä auttaa henkilökohtaisessa kasvussa. Ruddock alleviivaa avointa suhtautumista vieraaseen kulttuuriin. Olemalla avoin ihminen omaksuu parhaiten vieraan kulttuurin yhteiskuntarakenteen, joka taas johtaa integroitumiseen uuteen ympäristöön.

Suurimmiksi esteiksi harjoittelun sujumuudelle koettiin työtapojen ja käytäntöjen erilaisuus sekä yhteisen kielen puute. Tutkimustulostemme mukaan suomalaisopiskelijoille oli joskus vaikea sopeutua hierarkiseen työympäristöön sekä harjoittelupaikalla vallitseviin kirjoittamattomiin sääntöihin ja käytäntöihin. Opiskelijalle voitiin näyttää esimerkiksi harjoittelupaikan päiväohjelma, jota todellisuudessa ei kuitenkaan noudatettu. Tämä lisäsi opiskelijan epävarmuutta siitä, mitä kulloinkin ollaan tekemässä ja mitä opiskelijan odotetaan tekevän. Ongelmia aiheutti työtapojen ja käytäntöjen erilaisuuden lisäksi suomalaisesta työkulttuurista poikkeava suurpiirteinen aikakäsitys. Joidenkin opiskelijoiden kokemusten mukaan harjoittelupaikan kuuluisi avata ovensa joka päivä klo 9, mutta usein täsmällinen opiskelija löysi itsensä odottelemassa henkilökuntaa saapuvaksi jopa toista tuntia myöhemmin. Kehittämispäivän tulokset kertovat, että erilainen aikakäsitys suomalaisten ja nepalilaisten välillä on huomattu myös harjoittelupaikoissa. Tämä asia on kuitenkin yksi niistä asioista, johon opiskelijavaihdossa olevan opiskelijan on vain sopeuduttava kulttuurisena tekijänä.

Erityisesti Vietnamin yhteistyökumppanit kokivat yhteisen kielen puutteen suureksi ongelmaksi, joka rasitti harjoittelupaikkoja taloudellisesti ja sitoen resursseja. Myös opiskelijoiden mukaan kielimuuri loi monia turhauttavia tilanteita erityisesti asiakastyössä.

Koskisen & Tossavaisen (2003a, 375) tulokset kertovat, että kielimuuri esti täysipainoisen osallistumisen asiakastyöhön harjoittelujakson aikana, ja epävarmuus työtehtävien hoidossa johtui yhteisen kielen puutteesta.

Omien kokemustensa perusteella opiskelijat toivoivat harjoittelupaikkojen kiinnostävän huomiota harjoittelun käytännön sujuvuuteen. Diak:lta toivottiin tiiviimpää yhteydenpitoa harjoittelujakson aikana, sekä maakoordinaattorin riittävää tukea.

Tutkimustulostemme mukaan sekä opiskelijat että yhteistyökumppanit Nepalissa toivoivat harjoittelun sujuvuuden varmistamiseksi maakoordinaattorilta suurempaa roolia opiskelijoiden käytännön asioiden hoitamisessa. Opiskelijat eivät saaneet tarvitsemaansa tukea maakoordinaattorilta. He joko yrittivät selviytyä yksin, ottivat yhteyttä Diak:n kansainvälisten asioiden koordinaattoriin tai turvautuivat harjoittelupaikan henkilökuntaan. Osa harjoittelupaikoista koki auttamisen velvollisuutenaan, mutta kyseenalaisti samalla onko se heidän tehtävänsä.

Garam (2000, 63) toteaa tutkimuksessaan, että opintoja häiritseviä tekijöitä ovat mm. hankalat ja aikaa vievät käytännön järjestelyt, asumiseen liittyvät ongelmat ja ongelmat tiedonkulussa. Esimerkiksi asumisen järjestäminen voi olla hankalaa, tai asunnon taso ei ole riittävä pidempään oleskeluun. Tutkimustuloksistamme selviää myös, että monet opiskelijat olivat pettyneitä asumisjärjestelyihin, jotka maakoordinaattori oli heille järjestänyt. Asunnot saattoivat sijaita tuntien matkan päässä harjoittelupaikasta tai huonokuntoisesta asunnosta pyydettiin kohtuutonta vuokraa paikalliseen tasoon nähden.

Tutkimuksestamme selvisi, että Nepalin ja Vietnamin yhteistyökumppanit ovat pääasiassa olleet tyytyväisiä suomalaisiin opiskelijoihin ja heidän ammatilliseen osaamiseensa. Opiskelijoita myös kiitettiin heidän sitoutumisestaan harjoittelujaksoonsa. Kuitenkin joissakin tapauksissa opiskelijoiden omaehtoinen aikataulutus sekä vapaa-ajan laittaminen harjoittelun edelle koettiin ongelmaksi. Opiskelijat saattoivat tehdä suunnitelmia matkustelusta maan sisällä, ostaa lentoliput ja sen jälkeen ilmoittaa tarvitsevansa vapaapäiviä harjoittelusta. Myös sellaisia opiskelijoita oli ollut, jotka eivät alun perinkään tulleet opiskelijavaihtoon harjoittelu mielessään, vaan keskittyivät lähinnä kaikkeen muuhun.

Kehittämispäivän sekä haastatteluiden tulokset kertovat, että opiskelijoille suunnattu kansainvälinen valmennus ennen kohdemaahan saapumista tulee olla sisällöltään laajempi. Valmennuksessa tulee antaa konkreettisempaa ja tarkempaa tietoa kohdemaasta ja yhteistyökumppaneista. Yhteistyökumppanit kokivat, että opiskelijoilla tulisi olla selvillä maan kulttuuriset ja uskonnolliset säännöt ja käytännöt jo etukäteen. Toisaalta opiskelijat kertoivat kokemuksistaan, joissa harjoittelupaikat pitivät joitain heille tuntemattomia asioita itsestäänselvyyksinä, eivätkä siksi opastaneet opiskelijoita. Koskinen ja Tossavainen (2003d, 10–11) raportoivat tutkimuksessaan, että opiskelijoiden vaihtokokemus kärsii jos yhteistyökumppaneilla ei ole riittävää etukäteistietoa toisistaan. Suurin osa opiskelijan harjoittelun aikaisesta turhautumisesta voitaisiin välttää paremmalla ennakkovalmisteluilla.

Pohdinta

Tämän opinnäytetyön muodostuminen kehittämistehtäväksi palveli molempien opinnäytetyöntekijöiden tavoitteita työelämää silmälläpitäen. Tiesimme jo ennen opinnäytetyön aiheen valitsemista, että haluamme toteuttaa opinnäytetyön kansainvälisessä ympäristössä. Molemmat tämän opinnäytetyön tekijöistä ovat aikanaan suorittaneet useita opintokokonaisuuksia ja harjoitteluita opiskelijavaihdossa, joten opiskelijavaihdon kehittämistyö tuntui mielekkäältä haasteelta.

Kehittämistehtävä on ollut kokonaisuudessaan mielenkiintoinen ja vaiherikas prosessi. Aineiston hankintamenetelmiä oli monia, ja jossain vaiheessa mietimme jo haukanneemme liian suuren palan.

Kehittämistyön aihe oli kuitenkin omasta mielenkiinnon kohteesta lähtöisin, joten se siivitti omalta osaltaan prosessia ja auttoi jaksamaan raskaimpien vaiheiden yli. Tämän kehittämishankkeen tekeminen on ollut hyödyllinen oppimiskokemus laajan, kansainvälisen prosessin läpiviennistä. Vaikka toimimmekin itsenäisesti ja saimme vapaat kädet opinnäytetyömme suunnitteluun ja toteutukseen, jouduimme silti työskentelemään joidenkin reunaehtojen puitteissa. Kansainvälisten asioiden koordinaattori Sami Kivelä oli suuressa roolissa esimerkiksi yhteydenpidossa yhteistyökumppaneihin ja käytännön asioiden järjestämisessä. Muutamina kertoina tunsimme turhautuneisuutta odotellessamme yhteydenottoa Suomesta, kun olimme jo kohdemaassa valmiina työskentelyyn.

Nepalissa toteutetusta kehittämispäivästä saatu palaute ylitti kaikki odotuksemme. Palautteen mukaan yhteistyökumppanit olivat iloisia ja kiitollisia siitä, että Diak halusi kehittää jo olemassa olevaa yhteistyötä nimenomaan kysymällä organisaatioilta itseltään, miten yhteistyötä heidän mielestään tulisi kehittää. Mielestämme yhteistyökumppaneiden luottamuksesta ja yhteistyön kehittämishalukkuudesta Diak:a kohtaan kertoo sekin, että osallistujia kehittämispäivään oli useista eri organisaatioista yhteensä viisitoista.

Kehittämistyön onnistumisen kannalta kehittämisprosessiin valitaan ne henkilöt, joita asia koskee. Näin heidät saadaan sitoutumaan muutoksen toteuttamiseen, ja muutosvastarinta häviää. (Kananen 2012, 70.) Koska kehittämistyömme koski Diak:n yhteistyön kehittämistä Aasian maiden kumppaneiden kanssa, oli mielestämme ainoa oikea tapa kehittää yhteistyötä yhdessä. Kehittämistyötä ei siis tehty luomalla yksipuolinen kehittämissuunnitelma Suomessa, joka sitten olisi lanseerattu yhteistyökumppaneille.

Kehittämispäivään osallistuneet henkilöt työskentelivät innostuneina, sekä kertoivat kokemuksensa ja mielipiteensä hyvin avoimesti. Kehittämispäivästä saatujen palautteiden perusteella järjestämämme päivä yhteistyökumppaneille koettiin hyvin tärkeäksi ja ainutlaatuiseksi.

Eräs osallistuja totesi, että vaikka tämän kaltainen päivä oli ensimmäinen laatuaan kymmenen vuoden yhteistyön aikana, sitä kannatti odottaa.

” This day was well worth to wait for ten years, I’m really happy you girls did this and I hope you are going to come every year to do this” (Oppimiskahvila 16.3.2016.)

Ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon opinnäyte on työelämää ja ammatillista työtä tukeva tutkimus- ja kehittämistyö. Opinnäytetyön tavoitteena on kehittää ja osoittaa kykyä soveltaa tutkimustietoja, käyttää valittuja menetelmiä työelämän ongelmien erittelyyn ja ratkaisemiseen sekä valmiutta itsenäiseen vaativaan asiantuntijatyöhön.

(Diakonia-ammattikorkeakoulu 2010, 25.) Mielestämme olemme saavuttaneet ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon opinnäytetyölle asetetut tavoitteet.

Toivomme, että opinnäytetyömme sisältämät kehittämissuositukset otetaan käyttöön ja Diak:n yhteistyö Aasian maiden kumppaniorganisaatioiden kanssa paranee ja saa uusia ulottuvuuksia. Toivomme myös, että opiskelijoille järjestettävää kansainvälistä valmennusta ennen vaihtoon lähtöä kehitetään tämän opinnäytetyön antamien kehityssuositusten avulla.

Pidämme tärkeänä, että jokainen kansainväliseen opiskelijavaihtoon lähtevä opiskelija saisi ulkomailla mahdollisimman upean ja kasvattavan kokemuksen, jota hän voi hyödyntää myös ammatillisesti. Useampi tutkimus on osoittanut, että vaihdossa jo ollut opiskelija on tehokas markkinoija tuleville vaihtoon lähtijöille (Gunawardena & Wilson 2012, 17). Tätä toivomme myös tämän opinnäytetyömme olevan.

8 KEHITTÄMISEHDOTUKSET

Analysoidessamme tutkimustuloksia havaitsimme kaksi selkeää teemaa Diak:n ja Aasian maiden kumppaneiden yhteistyön kehittämiseksi. Nämä teemat ovat toimijoiden yhteiset suunnitelmat, tavoitteet ja toteutus, sekä kansainvälisen valmennuksen kehittäminen.

- Opiskelijalla tulee olla kohdemaan kulttuuritietämystä ennakkoon. Tämä pitää sisällään uskonnon, lain, kohdemaan yleiset säännöt ja käytännöt sekä työkuulttuurin.
- Jotta sekä opiskelija että kohdemaan harjoittelupaikka saisivat kaiken hyödyn harjoitteluajasta irti, olisi opiskelijan hyvä lähettää CV itsestään, osaamisestaan sekä mielenkiinnon kohteistaan harjoittelupaikkaan etukäteen.
- Diak:n kaikista yhteistyökumppaneista tulisi olla tarpeeksi kattava, kirjallinen tietopaketti, johon opiskelija voi tutustua valitessaan vaihtokohdettaan.
- Erityisesti sosiaalialalla yksi harjoittelupaikka opiskelijan koko harjoitteluajalle takaa sen, että opiskelija sitoutuu harjoitteluun, sekä saa kokonaiskuvan organisaatiossa tehtävästä työstä.
- Diak:n tulisi rakentaa selkeä tehtävän kuvaus maakoordinaattorin työlle Nepalissa. Diak:n tulee varmistaa, että kaikki yhteistyökumppanit ovat selvillä maakoordinaattorin olemassaolosta. Maakoordinaattorin tehtävät ja vastuut tulisi olla kaikkien yhteistyökumppaneiden ja opiskelijoiden tiedossa sekaannusten ja väärinymmärrysten välttämiseksi.

- Huen yliopiston sosiaali- ja terveystieteiden koulutusohjelmien välisen epätasa-arvoon puuttuminen; Suomalaisilla opiskelijoilla tulisi olla samanlaiset oikeudet ja velvollisuudet harjoittelujakson aikana riippumatta siitä, suorittavatko he harjoittelun terveystieteiden vai sosiaali- ja terveystieteiden alalla.
- Yhteistyökumppanit sekä Nepalissa että Vietnamissa toivoivat säännöllisten tapaamisten toteutumista jatkossa. Kehittämispäivä itsessään, sekä yhteistyökumppaneiden kuuleminen, koettiin tärkeäksi ja katsottiin olevan tuloksellinen työmuoto yhteistyön kehittämisessä.
- Diak:n yhteydenpito yhteistyökumppaneiden kanssa tulisi olla nykyaikaista, sujuvaa ja kaikkien ulottuvilla olevaa. Yhteistyökumppanit toivoivat myös keskinäistä yhteydenpitoa ja verkostoitumista. Yhteydenpidon helpottamiseksi esimerkiksi reaaliaikaisen online-järjestelmän käyttöönottoa tulisi harkita.

LÄHTEET

- Aaltonen Juhani & Valli Raine. 2010. Ikkunoita tutkimusmetodeihin 1. Metodien valinta ja aineistonkeruu; virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. Juva:PS-kustannus.
- Abdelhamid, Pirkko; Juntunen, Anitta & Koskinen, Liisa. 2009. Monikulttuurinen hoitotyö. Helsinki: WSOY pro Oy.
- Anttila, Pirkko. 2006. Tutkiva toiminta ja ilmaisu, teos, tekeminen. Hamina: AKATIIMI Oy.
- Arksey, Hilary & O'Malley, Lisa. 2005. Scoping studies: towards a methodological framework, *International Journal of Social Research Methodology*, 8, 1, 19-32.
- Bohman Doris & Borglin Gunilla. Student exchange for nursing students: Does it raise cultural awareness'? A descriptive qualitative study. *Nurse Education in Practice*. 2014/14 3.
- Cushner, Kenneth. & Karim, Ata 2004. Study abroad at university level. Teoksessa Dan Landis; Janet Bennett & Milton Bennett. (toim.) *Handbook of intercultural training*, 3rd edition. Thousand oaks: Sage Publications, 289–308.
- Dedee Lynda & Stewart Stephanie. 2003. The Effect of Student Participation in International Study. *Journal of Professional Nursing* 19 (4), 237–242.
- Diakonia-ammattikorkeakoulu 2010. Kohti tutkivaa ammattikäytäntöä. Opas Diakonia-ammattikorkeakoulun opinnäytetöitä varten. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Tampere.
- Diakonia-ammattikorkeakoulu 2016. Opiskelu i.a. Viitattu 5.9.2016
www.diak.fi/opiskelu/harjoittelu/.../Kv.harjoitteluulkoisillaharjoittelusivuilla.docx
- Diakonia-ammattikorkeakoulu 2016. Mikä Diak i.a. Viitattu 3.11.2016
<http://www.diak.fi/mikadiak/Kansainvalinentoiminta/Sivut/default.aspx>
- Eskola, Jari & Suoranta, Juha 2000. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: osuuskunta vastapaino

European Commission, education and culture 2014. The Erasmus impact study, Effects of mobility on the skills and employability of students and the internationalisation of higher education institutions. Luxembourg: Publications Office of The European Union.

Frisk, Tarja. 2010. Työpaikkaohjaaja opiskelijan ohjaajana. Vipuvoimaa EU:lta 2003-2007. Helsinki: Educa Projektit Oy.

Garam Irma & Korkala Siru. 2009. Koulussa, yliopistossa, ulkomailla. Tilastoja yleissivistävän, ammatillisen ja korkeakoulutuksen kansainvälisestä oppilas- ja opiskelijaliikkuvuudesta 2014. CIMO:N julkaisusarjassa FAKTAA –tietoja ja tilastoja 1/2015. Viitattu 20.10.2016
http://www.cimo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/cimo/embeds/cimowwwstructure/78224_Faktaa_1A_2015.pdf

Garam Irma. 2000. Kansainvälisyyttä käytännössä: Suomalaisten vaihto-opiskelijoiden kokemuksia ulkomailla opiskelusta. Helsinki: Opiskelijajärjestöjen tutkimussäätiö Otus.

Gunawardena Harshi. & Wilson Rachel. 2012. International students at university, understanding the student experience. Bern: Peter Lang AG.

Hirsjärvi Sirkka, Remes Pirkko, Sajavaara Paula. Tutki ja kirjoita. 2013: Bookwell Oy.

Huttunen, Rauno; Kakkori, Leena & Heikkinen, Hannu L. T. 1999. Toiminta, tutkimus ja totuus. Teoksessa Hannu L.T Heikkinen; Rauno Huttunen & Pentti Moilanen (toim.) Siinä tutkija missä tekijä: Toimintatutkimuksen perusteita ja näköaloja. Jyväskylä: ATENA kustannus.

Hyväri, Susanna 2014. Palvelujen käyttäjiä osallistava kehittämis- ja tutkimustoiminta. Raportissa Ari Nieminen, Ari Tarkiainen & Elina Vuorio (toim.) Kokemustieto, hyvinvointi ja paikallisuus. Turun ammattikorkeakoulun raporteja 177.

Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Kasvatus, opetus ja oppiminen i.a. Viitattu 8.8.2016
http://oppimateriaalit.jamk.fi/kasvatus_opetus/kasvatuksen-kasite/formaali-informaali-ja-nonformaali-kasvatus/

- Kananen Jorma. 2012. Kehittämistutkimus opinnäytetyönä, kehittämistutkimuksen kirjoittamisen käytännön opas. Jyväskylän ammattikorkeakoulu: Jyväskylä.
- Koistinen Paula. 2002. Kulttuurien yhteentörmäyksestä sopeutumiseen ja uudenlaiseen ymmärtämiseen, sosiaali- ja terveysalan opiskelijoiden kokemuksia harjoittelujaksoilta virolaisissa hoitokodeissa. Väitöskirja, Helsingin yliopisto.
- Koskinen Liisa & Tossavainen Kerttu. 2003. Benefits/problems of enhancing students' intercultural competence. *British Journal of Nursing* 12 (6) 369-377.
- Koskinen Liisa & Tossavainen Kerttu. 2003. Characteristics of intercultural mentoring – a mentor perspective. *Nurse education today* 23 (4) 278-285.
- Koskinen Liisa & Tossavainen Kerttu. 2003. Relationships with undergraduate nursing exchange students – a tutor perspective. *Journal of advanced Nursing* 41 (5) 499-508.
- Koskinen Liisa & Tossavainen Kerttu. 2003. Study abroad as a process of learning intercultural competence in nursing. *International Journal of Nursing* (accepted for publication).
- Koskinen, Liisa. 2003. To survive, you have to adjust. Study abroad as a process of learning intercultural competence in nursing. *Kuopion yliopiston julkaisuja E. Yhteiskuntatieteet* 101.
- Mantere, Tuula. 2013. Lähihoitajan toimenkuva/LearningCafe oppimismenetelmänä. Luento 9.12.2013. Jyväskylän aikuisopisto. Viitattu 5.9.2016.
http://www.jyvaskyla.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/jyvaskyla/embeds/jyvaskylawwwstructure/65431_9.12.2013_Tuula_Mantere.pdf
- Manuel Souto-Otero; Jeroen Huisman; Maarja Beerkens, Hans de Wit & Sunčica Vujić. 2013. Barriers to international student mobility: evidence from the ERASMUS program. *Educational researcher* 3/2013 42.
- McNiff Jean & Whitehead Jack. 2009. All you need to know about action research. Lontoo:SAGE publications.

Novak Riko; Slatinsek Anja & Devetak Gabrijel. 2013. Importance of Motivating Factors for International Mobility of Students: Empirical Findings on Selected Higher Education Institutions in Europe. Organizacija Volume 46, 6/2013.

Opetusministeriö. 2009. Korkeakoulujen kansainvälistymisstrategia 2009-2015. Opetusministeriön julkaisuja 2009:21. Helsinki: Opetusministeriö.

Ruddock Heidi. 2007. Developing cultural sensitivity; Nursing students' experiences of a study abroad programme. Journal of Advanced Nursing Volume 59/4.

Ruusuvuori Johanna, Tiittula Liisa 2005. Haastattelu; tutkimus, tilanteet ja vuorovaikutus. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Salminen, Ari 2011. Mikä kirjallisuuskatsaus? Johdatus kirjallisuuskatsauksen tyypeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin. Vaasan yliopiston julkaisuja. Opetusjulkaisuja 62. Julkisjohtaminen 4. Vaasa.

Toikko Timo, Rantanen Teemu 2009. Tutkimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere: Tampereen yliopistopaino Oy.

Tuomi Jouni, Sarajärvi Anneli 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Verkostojohtamisen opas 2016. Verkostojohtaminen.fi. Viitattu 5.9.2016
<http://verkostojohtaminen.fi/>

Vilkka, Hanna 2015. Tutki ja kehitä. Jyväskylä: PS-Kustannus.

Virtuaaliammattikorkeakoulu 2007. Ylemmän AMK-tutkinnon metodifoorumi: Kyselyyn perustuvan tutkimuksen suorittaminen. Viitattu 28.8.2016
<http://www2.amk.fi/digma.fi/www.amk.fi/opintojaksot/0709019/1193463890749/1193464131489/1194289345955/1194290010211.html>

LIITTEET

Liite 1: Webropol-kysely

Kansainvälinen harjoittelu Aasiassa

Teemme ylemmän ammattikorkeakoulun opinnäytetyötä Diakonia-ammattikorkeakoulun kansainvälisestä vaihdosta Nepalissa ja Vietnamissa. Työn tavoitteena on lisätä työpaikkaohjaajien valmiuksia ohjata Diakonia-ammattikorkeakoulun opiskelijoita heidän työssäoppimisjaksollaan Aasiassa. Pääpaino työllä on työpaikkaohjaajien ohjausvalmiuksien lisääminen saatujen palautteiden myötä vapaamuotoisten koulutuspäivien muodossa kohdemaissa keväällä 2016. Toivomme sinun osallistuvan opinnäytetyöhömmä kertomalla kokemuksiasi omasta vaihtoajastasi Nepalissa tai Vietnamissa. Opinnäytetyön raportti on nähtävissä Theseus -opinnäytetietokannassa joulukuussa 2016. Mikäli haluat meistä, tai opinnäytetyöstämme, lisätietoa ota yhteyttä miia.suilamo@student.diak.fi tai riikka.sirkia@student.diak.fi. Kiitos!

1. Vastaa vapaaehtoisesti kyselyyn ja voin vetäytyä kyselystä tutkimuksen missä tahansa vaiheessa ottamalla yhteyttä kyselyn tekijöihin. Jos kuitenkin vastaukset ovat jo analysoitu, ymmärrän, ettei vastauksiani enää sitten voida poistaa aineistosta. *

Kyllä

Ei

2. Missä koulutusohjelmassa opiskelit? *

Sairaanhoitajakoulutus

Asioimistulkkauksen koulutus

Sosionomikoulutus

Terveystenhoitajakoulutus

Viittomakielen ja tulkkauksen koulutus

Degree programme in social services

En osaa sanoa

3. Minä vuonna olit kansainvälisessä vaihdossa? *

ennen vuotta 2006

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

En osaa sanoa

4. Minkä ikäinen olit lähtiessäsi kansainväliseen vaihtoon? *

18-25

26-40

41-

En osaa sanoa

5. Missä maassa suoritit kansainvälisen harjoittelun? *

Nepalissa

Vietnamissa

Jokin muu

6. Missä harjoittelupaikassa suoritit kansainvälisen harjoittelun? *

7. Oliko harjoittelupaikassasi nimetty ohjaaja? *

Kyllä

Ei

En osaa sanoa

8. Missä asemassa harjoittelusi ohjaaja oli työpaikalla? *

Johtaja

Toimihenkilö

Työntekijä

Harjoittelija/Vapaaehtoistyöntekijä

En osaa sanoa

9. Saitko ohjausta valitulla vieraalla kielellä jota sinä ja ohjaaja ymmärsitte? *

Kyllä

Ei

En osaa sanoa

10. Kävitkö ohjaajasi kanssa tavoitekeskustelun harjoittelullesi? *

Kyllä

Ei

En osaa sanoa

11. Annettiinko sinulle palautetta harjoittelun aikana? *

Kyllä

Ei

En osaa sanoa

12. Pyysitkö palautetta harjoittelupaikaltasi? *

Kyllä

Ei

En osaa sanoa

13. Pyysitkö palautetta harjoittelun ohjaajaltasi? *

Kyllä

Ei

En osaa sanoa

14. Pidettiinkö harjoittelun aikana väliarviointikeskustelu? *

Kyllä

Ei

En osaa sanoa

15. Pidettiinkö harjoittelun loppuksi loppuarviointikeskustelu? *

Kyllä

Ei

En osaa sanoa

16. Kuvaa ammatillista kehittymistäsi harjoittelun aikana? *

17. Mitkä tekijät edistivät ammatillisen osaamisen kehittymistä harjoittelusi aikana? *

18. Mitkä tekijät estivät ammatillisen osaamisesi kehittymistä harjoittelun aikana? *

19. Minkä arvosanan 4-10, jossa 4 on heikoin ja 10 paras, annat harjoittelusi sujuvuudesta? *

4

5

6

7

8

9

10

En osaa sanoa

20. Terveiset ja kehitysehdotukset harjoittelupaikallesi? *

21. Kuvaa oman kokemuksesi perusteella, miten kehittäisit suomalaisen korkeakoulun roolia ulkomailla suoritettavassa harjoittelussa? *

22. Mitä muuta haluat sanoa? *

Liite 2: Tutkimuksia kansainvälisestä vaihto-opiskelusta

TEKIJÄ, JULKAISUN NIMI, JULKAISUVUOSI	TARKOITUS	TIEDONHANKINTA- JA ANALYYSIMENETELMÄT	KESKEISET TULOKSET
Paula Koistinen, Kulttuurien yhteentörmäyksestä sopeutumiseen ja uudenlaiseen ymmärtämiseen, sosiaali- ja terveysalan opiskelijoiden kokemuksia harjoittelujaksoilta virolaisissa hoitokodeissa, 2002	Selvittää opiskelijoiden kokemuksia vieraassa kulttuurissa sekä kokemusten merkityksiä. Selvittää kokemusten ja merkitysten muuttumista jaksojen toistuesssa.	Päiväkirjat ja havainnointi Colaizzin fenomenologinen analyysimenetelmän mukaelma	kielitaito, vuorovaikutus vaikeudet voittaessaan opiskelijat saivat onnistumisen kokemuksia tutoropettaja tärkeä
Koskinen Liisa, To survive, you have to adjust. Study abroad as a process of learning intercultural competence in nursing, 2003	Kehittää kulttuurisen asiantuntijuuden malli vaihto-opiskeluohjelmaan	etnografinen tutkimus Spradley'n DRS menetelmää soveltaen, narratiivinen analyysi	henkilökohtainen kasvuprosessi oppiminen tapahtuu kolmella tasolla: opetussuunnitelma, opiskelijan oppimisprosessi, vuorovaikutus vaihtokohteessa ei tarpeeksi valmennusta, vaihdon aikana opittua ei integroitu tarpeeksi ammattitaidon karttumiseen
Koskinen Liisa ja Tossavainen Kerttu, Study abroad as a process of learning intercultural competence in nursing, 2003, osatutkimus	kuvata kansainvälisen vaihto-ohjelman vaikuttavuutta monikulttuurisen oppimisen kartuttamisessa	ryhmähaastattelu, oppimistehtävät, taustatietokyselyt, tutkimuspäiväkirjat induktiivinen sisällönanalyysi	paremmat kokemukset jos nimetty mentori, säännölliset tapaamiset eroavaisuuksien vertailu negatiiviset: liian vähäinen tieto kohdemaasta, informaation hidas kulku: oppilaitos-vaihtokohde, kielimuuri, vaihtoaika liian lyhyt

<p>Koskinen Liisa ja Tossavainen Kerttu, Benefits/problems of enhancing students' intercultural competence, 2003, osatutkimus</p>	<p>kuvata kulttuurisia hyötyjä/haittoja brittiläisten sairaanhoitajaopiskelijoiden vaihdon ajalta Suomessa</p>	<p>ryhmähaastattelut, havainnointi, taustatietokyselyt, tutkimuspäiväkirja</p> <p>Spradleyn DRS menetelmä</p>	<p>jos opiskelija suhtautui kypsästi eroihin ja turvallomuuteen, pärjäsikin hyvin koko vaihdon ajan</p> <p>kypsät opiskelijat antoivat itsestään ja kotimaastaan myös vaihtokohteille</p> <p>ymmärrys kotimaata kohtaan lisääntyi</p> <p>ne, jotka eivät sopeutuneet kokivat, etteivät olleet saaneet tarpeeksi tukea</p> <p>negatiiviset: kielimuuri, arkielämä, ohjaajasysteemi, koti-ikävä</p>
<p>Koskinen Liisa ja Tossavainen Kerttu, Relationships with undergraduate nursing exchange students – a tutor perspective, 2003, osatutkimus</p>	<p>kuvaa suomalaisen ohjaajan ja britti-opiskelijan suhdetta</p>	<p>havainnointi, tutkimuspäiväkirjat, ryhmähaastattelut, taustatietokyselyt</p> <p>Spradleyn DRS menetelmä</p>	<p>ohjaajat halusivat opiskelijoiden tuntevan olonsa tervetulleiksi</p> <p>ohjaajien tehtävänä vähentää stressiä</p> <p>ohjaajat pyrkivät vastaamaan odotuksiin</p> <p>ohjaajat kannustivat opiskelijoita jakamaan kokemuksiaan kotimaastaan</p> <p>negatiiviset: opiskelijoiden ja ohjaajien välillä ei paljoa akateemista jakamista</p>
<p>Koskinen Liisa ja Tossavainen Kerttu, Characteristics of intercultural mentoring – a mentor perspective, 2003, osatutkimus</p>	<p>kuvaa monikulttuurista ohjaajasuhdetta suomalaisten ohjaajien ja britti-opiskelijoiden välillä</p>	<p>havainnointi, ryhmähaastattelut, tutkimuspäiväkirjat</p> <p>Spradleyn DRS menetelmä</p>	<p>pääroolissa opiskelijan persoonallisuus, opiskelijastatus, kulttuurinen status</p> <p>negatiiviset: kielimuuri, suomal. opettajat eivät osallistuneet tarpeeksi, ohjaajilla ei tarpeeksi ennakkotietoa opiskelijoista</p>

<p>Garam Irma & Korkala Siru. Koulussa, yliopistossa, ulkomailla. Tilastoja yleissivistävän, ammatillisen ja korkeakoulutuksen kansainvälisestä oppilas- ja opiskelijaliikkuvuudesta 2014.</p>	<p>raportti kertoo mitä tilastoista käy ilmi oppilaiden ja opiskelijoiden kansainvälisestä liikkuvuudesta eri koulutusasteilla Suomessa</p>	<p>Kelan ja Tutkimuskeskuksen tilastot</p>	<p>vaihto-opiskelijat pääasiassa naisia</p> <p>yhteistyökohteet samoja, koulutusasteesta huolimatta</p> <p>Suomi ei suosittu vaihtokohde muille Pohjoismaille</p>
<p>Ruddock Heidi, Developing cultural sensitivity; Nursing students' experiences of a study abroad programme. 2007</p>	<p>lisääkö kansainvälinen vaihto opiskelijoiden kulttuurista herkkyyttä/tietämystä</p>	<p>syvähaastattelut</p> <p>Turnerin analyysimetodi</p>	<p>henk.koht. kasvu</p> <p>kulttuurien välinen kanssakäyminen helpottuu</p> <p>kulttuuritietämys lisääntyy, oppii toimimaan vieraassa ympäristössä</p> <p>stressinsietokyky kasvaa</p> <p>negatiiviset: kulttuurishokki</p>
<p>Dedee Lynda & Stewart Stephanie. The Effect of Student Participation in International Study. 2003.</p>	<p>Miten opiskelijavaihto vaikuttaa henkilökohtaiseen- ja ammatti-identiteettiin?</p>	<p>kyselylomake</p> <p>kvalitatiivinen</p>	<p>kulttuuritietämys lisääntyi, kulttuurin mukaan työskenteleminen lisääntyi, henkinen kasvu</p>
<p>Manuel Souto-Otero, Jeroen Huisman, Maarja Beerkens, Hans de Wit & Sunčica Vujić. Barriers to international student mobility: Evidence from the ERASMUS program, 2013</p>	<p>vertaillaan Erasmus ohjelmaan kuuluvien ja kuulumattomien esteitä vaihtoon osallistumiselle</p>	<p>kyselyt</p>	<p>taloudelliset esteet suurimmat eroavaisuudet henkilökohtaisissa syissä</p>
<p>Novak Riko, Slatinsek Anja & Devetak Gabriel. Importance of Motivating Factors for International Mobility of Students: Empirical Findings on Selected Higher Education Institutions in Europe, 2013</p>	<p>mikä oli opiskelijoiden motivaatio valita ko. vaihtokohde sekä heidän kokemuksensa kohdemaassa</p>	<p>haastattelu ANOVA-testi, t-testi</p>	<p>tulokset vaihtelivat maiden välillä (kolme Euroopan maata) mitä pidempi vaihto, sen tyytyväisempiä olivat opiskelijat</p>

<p>Bohman Doris & Borglin Gunilla. Student exchange for nursing students: Does it raise cultural awareness? A descriptive qualitative study, 2013</p>	<p>tutkia ruotsalaisten sairaanhoidon opiskelijoiden näkemyksiä ja kokemuksia opiskelijavaihdosta</p>	<p>ryhmähaastattelu sisällönanalyysi</p>	<p>kulttuuriset tekijät ja kulttuuritietämyksen lisääntyminen, ammatillisesti ja henkilökohtaisesti. opintosuunnitelmaan pitää sisällyttää monikulttuurillisuutta</p>
<p>Garam Irma. Kansainvälisyyttä käytännössä: suomalaisten vaihto-opiskelijoiden kokemuksia opiskelusta ulkomailla, 2000</p>	<p>haetaan tietoa suomalaisten yliopisto-opiskelijoiden kansainvälisestä vaihto-opiskelusta.</p>	<p>kysely</p>	<p>Vaihto-opiskeluun valikoituu naispuolisia, yksin eläviä, hieman päälle parikymppisiä, korkeasti koulutettujen vanhempien lapsia</p> <p>vaihto-opiskelu kallista, vaatii opiskelijaa turvautumaan kesken vaihto-opiskelujen vanhempien taloudelliseen tukeen</p> <p>opiskelijavaihto viivästytti opintoja</p> <p>vaihdosta kokemuksia ja kielitaitoa, ei niinkään opintosuorituksia. vaihdosta hyötyä työnhaussa ja työpaikan saamisessa. kielitaito, sosiaalisia valmiuksia ja selviytymistaito.</p>

Liite 3: Kutsu kehittämispäivään

“Towards Quality, Equality and Impact in International Cooperation”

Date: Wednesday, 16 March 2016 Time: 9.30 am to 3.30 pm Place: St. Xavier’s College, Maitighar, Kathmandu

Dear recipient,

Diaconia University of Applied Sciences (Diak) in Finland has been in contact with partners in Nepal from the late 1990s. Since then we have developed an international network in different sectors. Student and staff mobility, projects and courses have established a platform of joint learning, research and development. Our goal has been to foster sustainable partnerships and work in close dialogue with stakeholders in various fields.

We cordially invite a representative of your organization as our valued partner to a workshop at St. Xavier’s College, Maitighar, Kathmandu. The tentative goals of the workshop are as follows: To foster best possible quality and equality in mobility activities, especially in the case of student exchanges (supervision and guidance, tutoring etc.) To provide updates regarding pedagogy, research and development both in Diak and stakeholders in Nepal, and to think of ways of cooperation, including between sectors (education, civil society, private sector, public sector, communities) To work towards coherence, impact and capacity for all through shared learning and dialogue

We invite you to plan the implementation of the workshop together with us. For this reason, two Diak Master’s Degree students would like to visit your organization beforehand so as to ensure better preparation. Working towards their Master’s thesis, their input would be to build, implement and evaluate this programme in dialogue with all participants. Therefore the final, jointly built programme would be presented at the beginning of the workshop.

At Diak, we feel it is time for a wider collaborative update, and it can only be done properly in dialogue. Therefore we kindly ask for your presence. Travel and subsistence costs will be covered for participants.

Please confirm your participation by responding to this mail by Wednesday 9th March. We also kindly ask you to confirm with whom our students can negotiate a meeting beforehand (please provide a telephone number). We apologize for a tight schedule but look forward to a successful and important meeting!

Sami Kivelä

Lecturer, International Affairs Diaconia University of Applied Sciences (Diak) Finland